KURT BRÁNO

Muž dvou tváří

Knihovnická Perry Rhodan 112 *Přeložil Jaroslav Kuťák*

Reginald Bull zamyšleně odložil zprávu a zavrtěl hlavou. Pod zprávou byl podepsán Perry Rhodan.

Byla to jedna z mnoha zpráv, které Bully dnes četl, všechny přišly z Rhodanovy pracovny a přistály na jeho psacím stole. Některé nesly ručně psanou poznámku: povoleno. Jako i tato zpráva, která Bullymu způsobovala bolesti hlavy: Řízení ohledně žádosti galaktických obchodníků vytvořit v oblasti Sluneční říše dalších tři sta obchodních základen.

Odborníci, kteří tuto zprávu stvořili, došli jednohlasně k závěru, že žádost Skokanů si zaslouží odmítnutí. ,

Rhodan však pod zprávu napsal: obchodní základny povolit, podepsán Rhodan.

Bully ztěžka dýchal.

„Perry, Perry, co se to s tebou stalo... Od chvíle, kdy jsme se vrátili z Okúlu?"

Zavrtěl hlavou, zaklel a praštil pěstí do tlačítka interkomu.

Na monitoru se objevila tvář šéfa sluneční rozvědky Allana D. Mercanta. Čekal, co mu Bully chce říct. Určitě to nebylo nic příjemného.

„Mercante," vybuchl Bully, „mám tady od Rhodana zase

něco podepsanýho. Víte přece: ta žádost hvězdnejch cikánů, aby se u nás směli usazovat. Rhodan to povolil. Co vy na to?"

Mercant klidně opáčil: „Pokud to tímto způsobem půjde dál, bohužel budu nucen zdesetinásobit počet příslušníků Sluneční rozvědky."

„Tak mu to řekněte, Mercante!" zvolal Bully.

Mercant to odmítl lehkým zavrtěním hlavy.

„Šéf se stal mužem osamělých rozhodnutí, Bulle."

„Ale kam to všechno povede, Meercante? Čím více času uplyne, tím cizejší mi Perry bude. Jako kdyby i on nasával liquitiv! No, co já vím! Už ztratil i poslední zbytky humoru-Dokonce i Gucky před ním uhýbá."

„Možná, že je to chyba. Možná, že šéfovi dáváme příliš najevo, že se nám odcizil. Možná, že ho naše chovám ještě více tlačí do izolace/'

Bully mu skočil do řeči: „K čertu, Mercante! Jestli je nemocný, ať si vezme dovolenou, ale ať nám sem netahá legie hvězdnejch cikánů!"

„Vy jste přece jeho nejlepší přítel, pane Bulle,*' namítal Mercant. „Je vaší povinností na to šéfa upozornit."

„Tak tomu se budu bránit!" zvolal Bully. „Mám s tím jenom problémy. Mercante, vy jste přece víc diplomat než já. Prosím, přijďte sem, vezměte si tady to jeho rozhodnutí a běžte s-tím za ním. Doufám, že vás poslechne." .

„Dobrá," odpověděl Mercant. „Zkusím to. Očekávejte mne za deset minut, pane Bulle."

„V pořádku," vyhrkl Bully a zrušil spojení.

Všechno to začalo Rhodanovým rozhodnutím, že se na Okúlu setká sám tváří v tvář se synem Thomasem Cardifem.

Jenomže Cardif ho přelstil. Rhodana získali zpátky raněného, psychicky zlomeného. Bleskurychle se s ním vrátili na Zemi, aby ho co nejrychleji svěřili do péče lékařů.

K Rhodanovu lůžku přispěchaly největší kapacity Země, Je

jich diagnózy zněly překvapivě shodně. Všichni předpokládali, že byl mezi kazateli Baalolu, se kterými se Cardif na Okúlu spřáhl, podroben psychovýslechu, který nezůstal bez následků.

Proces léčení však později probíhal u Rhodana velice rychle. Už tři dny po návratu mohlo být oznámeno, že se První Administrátor Sluneční říše Perry Rhodan dostává zpět do dobré kondice. Akutní nebezpečí bylo zažehnáno.

Tato zpráva nevyvolala příliš velký rozruch mezi obyvatelstvem Sluneční říše, protože pro něj bylo tématem číslo jedna stále ještě užívání liquitivu a závislost na něm. Sluneční říše byla zaplavena miliony nemocných.

Zatímco se vůdčí Štáb v Terranii strachoval o Rhodanovo duševní zdraví, do Sluneční říše dorazilo po delší době větší množství liquitivu. Stačilo k tomu, aby nemocné uvedlo alespoň do zdánlivě normálního stavu. Zároveň se všude na nejvhodnějších místech stavěly obří výrobny allitivu, protilátky té nebezpečné drogy.

Rhodana už dávno propustili z kliniky v Terranii, když bylo oznámeno, že všichni drogově závislí mohou být vděční právě jenom jemu, pokud je allitiv vyléčí.

Ještě nikdy v dějinách Sluneční říše nezazářila Rhodanova hvězda na nebi popularity tak jasně, jako následující týdny.

Ještě nikdy nebyl žádný člověk více zatracován jako Thomas Cardif. V Arkonidské světové říši bylo všude velmi dobře známo, jakou roli tento muž sehrál. Všude se po něm pátralo, mnohdy byla zachycena jeho stopa, ale pak ji jeho pronásledovatelé zase brzy ztratili.

Údajný Cardif se schovával kdesi v džungli hvězd - v neprobádaných oblastech Galaxie.

Nikdo netušil pravdu.

Nikdo netušil, že hledaný Thomas Cardif ve skutečnosti převzal v Terranii roli Perryho Rhodana!

i Nikdo netušil, že Perry Rhodan byl odvlečen a že se svíjel v pařátech Antiů!

Ovšem muž, který předstíral že je Perrym Rhodanem, den ze dne stále zřetelněji poznával, na jakou hru se to dal. Mutanti ho sice neohrožovali, protože myšlenkový obsah jeho hlavy byl rozdělen striktně na dvě části a jakmile se některý z telepatů či jiných mutantů přiblížil, vždy ho identifikoval, pouze jako pravého Rhodana.

Nebezpečí odhalení hrozilo někde jinde. Cardif měl sice podstatnou část Rhodanova vědomí a jeho vědomostí, ale nemohl mít otcovu intuici, která mu Čas od času umožňovala najít ve složitých situacích velice rychle to nejsprávnější řešení.

Jedním z prvních, kdo začali pochybovat, byl profesor Kalup, když se s C Cardifem-Rhodanem bavil o vývojových pra-cech na lineárním pohonu vesmírných lodí.

„Pane," přerušil ho Kalup nechápavě, „jak jste dosel k tomuto názoru?"

Cardif-Rhodan se musel omluvit a vysvětlit, že pořád ještě patrně cítí následky šokové léčby.

Nicméně všichni vědci a výzkumníci si zvolna uvědomovali, že po Rhodanově návratu z planety Okul se už nestalo, aby od něj vzešel nějaký z těch jeho skvělých nápadů, kterými se dříve vyznačoval. Zatím to všichni připisovali prodělané léčbě a doufali, že se to jednou změní.

Vůči veřejnosti se nezměnilo nic. Cardif byl svému otci překvapivě velmi podobný. Nejenom vnějškově, ale i v mnoha jiných věcech-

Ale když osaměl - a týden po týdnu se stále častěji před lidmi uzavíral - pak ho jako duch přemáhalo poznání, že je pouhou loutkou v rukou Antiů. Drželi ho pevně. Kdyby netancoval podle toho jak pískají, vyřídili by si to s nim.

Mnoho nocí nemohl spát.

Zoufale hledal nějaké východisko, které by mu umožnilo stát se nezávislým na kazatelích kultu Baalol. Kromě toho Čím déle hrál Rhodanovu roli, tím více byl oslňován svou mocí a původní nenávist vůči otci zvolna ustupovala do pozadí.

Ovšem i toto nebezpečí rozpoznal. Bojoval proti vlivu moci. Nesměl se jí nechat ovládnout.

Byla prostě spousta věcí, o kterých musel Thomas Cardif přemýšlet, když seděl ve své pracovně. Jako toho dne, kdy zaklepal Allan D. Mercant.

„Ano!" vylekaně zvolal Cardif.

Byl vytržen ze svých úvah. Když se však podíval ke dveřím, už se vzpamatoval.

„Mercante, vy?" zeptal se, když Allan D. Mercant vstoupil. „Nevzpomínám si, že bychom měli naplánovanou poradu!"

Sluneční maršál se však nedal zastrašit. Jako obvykle se posadil vlevo vedle Rhodanova psacího stolu.

„Pane," začal a položil na stůl zprávu, kterou dostal od Bullyho, „smím vás upozornit, že počet příslušníků Sluneční rozvědky budu muset mnohonásobné zvýšit, pokud povolíte dalších tři sta obchodních základen Skokanů?"

Thomas Cardif se díval na slunečního maršála a v duchu proklínal Antie. To kvůli nim povolil žádost galaktických obchodníků. Stal se obětí nátlaku!

„Ještě něco, Mercante?" zeptal se však chladně.

Sluneční maršál se zatvářil překvapeně.

„Pane," vykoktal, „tohle je životně důležitá záležitost! Pane, potom nebudeme schopni hlídat základny Skokanů natolik, aby to neohrozilo naši bezpečnost!"

„To už nechtě na mně, Mercante! Schválil jsem jejich žádost. To nestačí?"

V duchu však Thomas Cardif šéfa Sluneční rozvědky dobře chápal. Taky pochopil, co se za žádostí Skokanů ukrývá:

totiž postupné přebírání Sluneční říše galaktickými obchodníky, kteří budou jednat v zájmu kazatelů Baalolu!

Mercantova tvář se proměnila v masku. Zatnul zuby. Vstal a mlčky kývl na šéfa. Potom Šel.

Cardifův pohled ho sledoval až ke dveřím. Když za Mercantem zapadly, Thomas Cardif si zhluboka oddechl. Bezmocně sevřel ruce do pěstí.

„Zatracený Antiové!" zaskřípal pak zuby, když se rozzářil monitor videofonu.

Volal mu Reginald Bull.

Ještě však nemohl vědět, "že Mercantova návštěva zůstane bez odezvy.

„Pen-y," řekl, „právě mi bylo ohlášeno, že jsi ochotnej přijmout Arkonidana jménem Banavol. Smím vědět, co po nás ten člověk chce?"

Cardif se neustále musel zlobit, že se mu Bully s tou svou neukojenou zvědavostí plete do nejsoukromějších záležitostí. Nicméně musel se ovládat. Jako nyní.

„Banavolova návštěva má něco společného s Cardifem, tlouštíku. Spokojen?"

Ale Bully spokojen nebyl. Příliš dobře znal mentalitu Arkonidanů. Byli to největší ospale! Galaxie. • „Že by zrovna Arkonidan měl prorazit tam, kde nestáčí Sluneční rozvědka? No dobře, když máš na něj čas! Vážně ho chceš přijmout, Perry?" -

Cardif se pokoušel tvářit žoviálně, i když .se v duchu na tvrdošíjného Reginalda Bulla zlobil. ,

„Chci, tlouštíku. Jsem rád, žes mi požehnal. Máš ještě něco jiného?"

Bully pohodil hlavou.

‚Jo, Perry. Soukromá prosba. Odvykni si tuhletu větu: Ještě něco? Dřív si tuhle formulaci použil sotva párkrát za měsíc, dneska to slyším aspoň desetkrát denně. Oukej?"

„Dobrá, díky za tip," odvětil Cardif a usmál se.

Reginald Bull se také usmál a vypnul spojení.

V duchu si však myslel o Perryho uzdravování své. Na jeho gusto běželo příliš pomalu. : •

Vstoupil Mercant. Bully si mohl odpustit jakoukoli otázku. Tvář slunečního maršála vypadala strnule. '

„Jaké důvody měl šéf, Mercante?"

„Copak on poslední dobou nějaké důvody uvádí?" odvětil Allan protiotázkou. „Co bude dál. Bulle?"

„Kolik času na přípravu potřebujete, abyste zvýšil počet příslušníků své rozvědky?"

Mercant učinil zoufalé gesto.

„O to by nešlo, ale kde je mám sehnat? Pane Bulle, služba v rozvědce není jenom tak. Potřebuje odborníky. Nemůžu vzít každého! Než vycvičím desetinásobek lidí, které mám nyní k dispozici, budu už dávno v důchodu!"

Bully se tvářil smrtelně vážně.

„Mercante, nyní budu velice riskovat. Mám něco v úmyslu a říkám to soukromě jenom vám. Změním žádost hvězdnejch cikánů tak, že Jim povolíme jenom sto novejch základen uvnitř Sluneční říše. Bude to stačit?"

„Kdybyste to dokázal, pane Bulle...," odpověděl Mercant a oči se mu rozzářily, nicméně záblesk radosti neměl dlouhého trvání. .Jestli se to šéf dozví, pane Bulle, nevím nevím."

„Víte mimochodem, kdo momentálně dlí u Šéfa na návštěvě? Je to nějaký Arkonidan, prý v záležitostech Thomase Cardifa."

„Víte, jak se Jmenuje?" zeptal se Mercant.

„Banavol."

„Znám ho. Arkonidská matka, arkonidský otec, velice živý, mimořádně inteligentní a s velkým smyslem pro obchod. Spolupracujeme s jeho kanceláří už několik let."

„Kdo? Rozvědka?"

\

„Ano. Vybudoval poradní úřad pro hospodářské problémy-Je to jedna z mála špionážních kanceláří v arkonidském impériu, se kterou se dá spolupracovat. Takže Banavol je teď u šéfa kvůli Cardifovi. To je mimochodem také jedna věc, ve které se šéf velice změnil. Dřív se tolik nesnažil, aby nalezl' svého syna. Jenom nevím, jestli mám tyhlety změny u Rho-dana vítat nebo ne. Ovsem momentálně jsou tu ještě jiné starosti."

Žádný z nich netušil, jaké starosti má muž, kterého považovali za Perryho Rhodana.

Právě proti němu seděl Banavol, vzhledově typicky Arko-nidan. Tento zhruba třicetiletý muž otevřeně ukazoval svou arkonidskou aroganci. Pro něj byl První Administrátor Sluneční říše primitiv.

Sotva se posadil, začal mluvit.

„O Thomasi Cardifovi se my dva nemusíme bavit, Pozemšťane. Mohu tady mluvit otevřeně? Nenaslouchá nám nikdo další?"

Cardif zpozorněl. Banavolova drzost byla znamením, že přijde zpráva mimořádného významu.

„Můžu mluvit?" zopakoval Banavol otázku.

Ale znovu mu na ni nikdo neodpověděl.

„Tak fajn," ledabyle opáčil Arkonidan. „Moje problémy to nejsou. Přicházím přímo z Arkonu. Fut-Gii čeká na vaše pozdravy, Pozemšťane!"

Cardif se pousmál.

„Dělám jenom to, zač jsem zaplacen," pokračoval Arkonidan. „Ale nejsem placen, abych vedl dlouhé řeči. Rhobal požaduje dvacet aktivátorů buněk! Tím jsem si vydělal své peníze, Pozemšťane. Nevím, co bych měl ještě dodat."

Cardif-Rhodan nehnul ani brvou, když uslyšel jméno kazatele Rhobala. Nedal najevo překvapení, když Banavol vyslovil žádost Antiů. Dvacet aktivátorů buněk! Dvacet antimutantů

toužilo po věčném životě, jaký vedl Imperátor Gonozal Vlil. na Arkonu. Jediný člověk v Galaxii, který jim mohl tyto aktivátory velikosti vajíčka obstarat, byl Rhodanův dvojník Thomas Cardif.

Pro něj to mohlo být lehké. Snadno mohl zjistit galaktické souřadnice umělého světa Poutník. Podle názoru kazatelů Baalolu muselo být pro Cardifa vysloveně maličkostí vyhledat Poutníka a požádat tajuplnou nesmrtelnou bytost o dvacet aktivátorů buněk a pak se vrátit. . , .

„Banavole, vyřiďte Rhobalovi, Že jeho žádost je neproveditelná!" řekl Cardif.

Arkonidan pokrčil rameny.

Pohrdavě se zašklebil.

„Nejsem oprávněn s vámi vést jednání. Pozemšťane. Když se vám Rhobalovo přání nezdá, vyjádřete svůj názor na základně Skokanů na Plutu. Jste tam očekáván předtím, než poletíte na Poutníka."

Od dob vzniku Sluneční říše si ještě nikdy nikdo nedovolil takto bezostyšně hovořit s Prvním Administrátorem. Banavol patrně dobře věděl, že muž, který sedí proti němu, není Perry Rhodan.

Antiové mu patrně svěřili své největší tajemství.

Thomas Cardif žil mezi antimutanty téměř pět desetiletí. Nebylo dalšího Pozemšťana, který by kazatele Baalolu znal lépe než on. A proto věděl, že Banavol pro něj neznamená žádné nebezpečí. Protože kdo se stal poslem Antiů, ten už nemohl svobodně žít.

Banavol se tedy musel stejně bezvýchodně nacházet pod vyděračským vlivem kazatelů jako on sám.

Arkonidan jako by Četl jeho myšlenky. Zašklebil se a řekl: „Mimochodem, vypadáte lépe než samotný Perry Rhodan. Nicméně z jeho bývalé velikosti vy nemáte vůbec nic, Cardife. Není zvláštní, že Antiové mají tisíckrát větší úctu a strach

z bezmocného Perryho Rhodana, než z jeho Syna? Rozumíte tomu, Pozemšťane?" ;

Thomas Cardif pochopil, proč Banavol vede právě takové řeči. Chtěl mu totiž ještě jednou zřetelně naznačit,'že i on je pouhou loutkou v rukou Antiů, kterou vyždímají a posléze zahodí, až ji nebudou potřebovat.

Thomas Cardif se nadále tvářil jako skála.

„Všechna čest, Pozemšťane," řekl Banavol. „Umíte se dobře ovládat. Rhobal mě v tomto ohledu neinformoval příliš dobře. Takže mohu odejít, anebo bude lepší, když na chvíli zůstanu?"

„Zůstaňte, Arkonidane," odvětil Cardif a usmál se.

Zatímco Banavol mluvil, Cardif si vytvářel určitý plán. Najednou.dostal chuť přistoupil na Rhobalovu výzvu a pustit se do hry, ve které by změřil své síly se silami Antiů. Ovšem tento svůj záměr Banavolovi nehodlal sdělit.

„Vaše poslední slovo, Pozemšťane?" ujišťoval se Banavol ještě jednou, když se chystal opustit pracovnu. „Odmítáte letět na planetu Poutník?"

„Neříkám třikrát ano a potom ne, Arkonidane," vyjel na něj Cardif.

„Jak chcete. Pozemšťane. Ale není mým úkolem informovat kazatele o vašem odmítnutí. To uděláte vy sám na základně Skokanů na Plutu. Já už s touhle věcí nemám nic společného!"

Cardif mu věřil. Znal Antie dost dobře na to, aby věděl, jak pracují. Poprvé od převzetí role Perryho Rhodana se cítil dobře. Ironicky se usmíval, když Banavol odcházel. Jeho úsměv mu zůstal ve tváři i ve chvíli, kdy posléze navazoval videofonní spojení s Bullym.

„Ano?" zeptal se ho Bully. „Řekl ti ten Arkonidan něco duležitýho o Cardifovi, Perry?"

Cardif-Rhodan klidně odpověděl: „Banavol nepřišel s ničím

významným, pokud nevezmu v potaz jistá upozornění, tlouštíku. Ale proto ti nevolám. Nechci totiž nechat Mercantovu výzvu nezodpovězena. Rozumíš mi? Hovořím o žádosti galaktických obchodníků. Měním své rozhodnutí. Skokanům bude stačit sto základen v naší říši..."

„Perry," nadšené ho přerušil Bully, „ty jsi telepat? Vždyť mi čteš myšlenky! Přesně to jsem měl v úmyslu."

Cardif se pořád usmíval.

„Ještě svému telepatickému umění příliš nedůvěřuji, tlouštíku. Ovšem mám radost, že jsme stejného názoru."

Bully se hned chytil stébla.

„Perry, neměli bysme ty hvězdný cikány zahnat? Budeme s nima mít jenom samý problémy!"

„Mám se Skokany speciální záměry!" už mnohem chladněji odvětil Cardif-Rhodan.

„Jaký plány?"

„0 tom později. Nejdřív se musím ^zaletět podívat na jejich základnu na Plutu."

Pozorně sledoval Bullyho tvář. Tlouštík se usmál a řekl: „Tak teď jsem teda zvědavej, co je to za plán, Perry. Kdy poletíš?"

„Pravděpodobně zítra. Konec, Bully."

^ A ^

Myšob Gucky měl ve svém komfortním bungalovu na břehu solného jezera Gošun návštěvu. Na břehu jezera v této kolonii žili Rhodanovi nejbližší a nejstarší spolupracovníci a přátelé.

Gucky si lebedil na pohovce, jeho návštěvník John Marshall v houpacím křesle. Vedle Guckyho ležela na stolku hromádka mrkví.

„Taky si dáš jednu, Johne?"

Telepat kupodivu nemávl rukou.

„Dej mi! Vitamíny nemůžou uškodit. Když člověk přemýšlí, Spotřebuje hodně vitamínů. Mám jednu otázku mezi Čtyřma očima, Cucky: dostaneš se ještě do šéfových myšlenek?"

Existoval prastarý příkaz, podle kterého bylo všem telepatům zakázáno sledovat myšlenkové pochody Perryho Rhodana a jeho nejbližších spolupracovníků. Ovšem Gucky byl v této oblasti velkým hříšníkem a nezastavil se ani před Rhodanovými myšlenkami.

,,Jo, Johne. Dostanu se mu do myšlenek. Ovsem kdykoli se mi to poslední dobou povede, děsím se. Co to s ním doktoři provedli?

Johne, už tě taky napadlo, jak málo se šéf stará o záležitost se závislostí na liquitivu? Vůbec se nestará o běh života ve Sluneční říši tak jako dřív! Je toho hodně. Navíc jsem ho třeba ještě nikdy nepřistihl, že by myslel na Thomase Cardifa."

„Však ty jsi svůj soud nad Cardifem už taky vyslovil, prcku, ne?" zeptal se ho Marshall.

„To jo, Johne. Lituju všeho, co jsem pro něj udělal. A co ty? Určitě jsi taky pátral v myšlenkách Šéfa. Klidné mi to řekni, Johne. Já tě neprozradím."

John Marshall se zatvářil překvapeně.

„Co tím myslíš, Gucky?"

„To kdybych věděl, Johne. Šéf je prostě jinej. Už se zdaleka tolik nesměje. Je to takový divný. Když se mu dívám do myšlenek, mám někdy pocit, že stojím před deskou z mléčnýho skla a za ní se pohybujou stíny, stíny myšlenkovejch impulzú. Pak je najednou zase všechno pryč a je to všechno ljinak. Ty nemáš takový divný pocity, Johne?"

'"•• Šéf jednotky mutantů se na myšoba dlouze zamyšleně zahleděl a potom odpověděl: „Teď jsi řekl něco, co jsem si tak plně neuvědomoval, prcku. Ano, taky jsem zachytil nějaké stínové impulzy. Proboha, že by tyhle stíny byly příčinou šéfovy změny?"

Dokonce ani těmto dvěma nejlepším telepatům z jednotky mutantů Sluneční říše nepřišlo,na um, že zmíněné stíny jsou ve skutečnosti myšlenkovými impulzy Thomase Cardifa, které byly zakryty pomocí sugesce a hypnózy Rhodanovým vědomím.

„Gucky," řekl po chvíli John Marshall. „Od této chvíle budeme muset na šéfa dávat zatraceně pozor, abychom ho uchránili před velkým chybováním."

^ ^ ^

„No to je teda paráda! Čím dál lip!"

Bully si ulevil a vstal od psacího stolu. Když míjel sekretářku v předpokoji, zavrčel: „Najdete mě u Mercanta."

Na chodbě nastoupil do antigravové šachty a vznášel se vzhůru ke Slunečnímu maršálovi Allanu D. Mercantovi. Na poloviční cestě v šachtě narazil na profesora Manoliho.

„Rád vás vidím," zahřímal Bully. „Moment, přestoupím!"

Posunul se k profesorovi a společně s ním vystoupil na chodbu.

„Jdete za šéfem?"

Manoli na něj překvapeně pohlédl.

.„Ano, jak to víte? Rhodan mne vysloveně požádal, abych o své návštěvě u něj s nikým nemluvil."

„A víte proč, profesore?"

„Šéf si přeje další vyšetření."

Tlouštík přikývl.

„Asi si budu muset zvyknout, že se Perry poslední dobou chová nějak tajuplně. Byli u vás Marshall a Gucky, Manoli?"

„Před několika hodinami. Jste informován?"

„To tedy jsem. Co si myslíte o těch stínech v Rhodanových myšlenkových impulzech?"

Profesor bezradně pokrčil rameny: „Bohužel nejsme telepati.

Potřebujeme přesné hodnoty, diagramy, zápisy. Musíme mít čísla..."

Bully ho přerušil.

„Jisté, tyhle věci nemáte. Ale já chci váš soukromý názor ohledně šéfa, Manoli! Je Perry nemocný nebo zdravý? Ano nebo ne!" ,

Manoli se bránil.odpovědi, ale nakonec ho Bully přece jen přinutil říct: „Šéf je zdravý, pane Bulle. Pouze trpí depresemi..."

Bully měl pocit, že Špatně slyší.

„Cože? Má deprese? A tomu říkáte, že je zdravé]? Copak jste kdysi neřekl, že Rhodan neví, co to jsou .deprese? Ze to vůbec nesedí k jeho mentalitě? Proč nechcete věřit stínům, kterejch si všimli Marshall a Gucky?"

„Protože medicína žádné stíny mezi myšlenkovými impulzy nezná! Ti dva telepati jsou sice mimořádně schopní, ale jako lékaři jsou laici! Co myslíte, že se stane, až se šéf dozví, že se mu někdo hrabal v myšlenkách, pane?"

Ale Bully mu skočil do řeči.

„A co si myslíte, můj milý Manoli, že provedu s vámi, jestliže o tom dáte Perrymu vědět? Rozumíme si?"

„Právě jste se vyjádřil velmi jasně!" odvětil Manoli mírně šokován.

Bully pak pokračoval podstatně přívětivěji: „Dejte mi prosím vědět o výsledku vašeho vyšetření." '"

„Ne, pane Bulle. To nepůjde. Jsem lékař. Musím mlčet o..."

Bully ho znovu přerušil: „Strčte si to za klobouk, profesore!"

Kamarádi nekamarádí, Reginald Bull nechal zkoprnělého lékaře stát a zmizel ve výtahové šachtě.

Nicméně když se potom Manoli otočil, že bude pokračovat v cestě za šéfem, už byl rozhodnut, že Rhodana vyšetří více než důkladně-

Bully mezitím seděl ve svém voze a nechal se odvážet do hlavního stanu Sluneční rozvědky.

„Takže?" zeptal se ho Mercant, sotva Bully vstoupil.

„Připravuje se ke startu IRONDUKE."

„Já vím, pane Bulle."

„Však by na tom taky nebylo nic zvláštního," odvětil Bully. „Ale proč Šéf letí zrovna na Pluto, to vás nezajímá, Mercante?"

„IRONDUKE má letět jenom na Pluto?"

Reginald Bull pokračoval: ,,0 ty druhý cestě taky nic nevíte, sluneční maršále? Dozvěděl jsem se to čistě náhodou. Perry se nechal spojit s počítačem na Venuši a požadoval galaktické souřadnice Poutníka."

„Šéf chce na Poutníka?" vyhrkl Mercant.

„Ano, Mercante. Jestli to takhle půjde dál, hezky brzo vybuchnu. Perry mě ještě nikdy neobelhal. Teď ano! Mercante, co vy na to?"

„Nic, dokud se nedovím, co šéf plánuje. Tuším, že má v úmyslu nějakou velkou věc- Tuším, co tím sleduje: chce překvapivou akcí získat zpět otřesenou důvěru."

„Bůh ochraňuj vaši víru ve Vánoce," zvolal Bully. „Tohle přece není možný..."

„Co?" zeptal se Mercant.

„Nic!" mávl Bully rukou. Doufal, že v Mercantovi najde spřízněnou duši. Teď ale kroutil hlavou.

„Myslete si co chcete, Mercante. Nemyslím si, že Perry je nemocné), psychicky nemocnej. Cestou k vám jsem narazil na profesora Manoliho. Šéf si ho nechal zavolat, aby ho znovu vyšetřil. To není tak důležitý. Znám šéfa jako málokdo a proto právě mi víc než komukoliv jinýmu musí bejt hrozně nápadný, jak strašně se změnil. , •

Někdy vypadá jako dřív, pak je to zase někdo úplně jinej.

Rhodan mě obelhal. Obelhal mě, protože tvrdil, že nutně

odehrálo uvnitř v Cardifovi. Dokonce ani Marshall to nevěděl, přestože se nyní potřetí tajně ponořil do šéfových myšlenek.

Rhodanův dvojník věděl, že mu Marshall kontroluje myšlenky. Koneckonců to bylo telepatovým úkolem. Ale Cardif-Rhodan přemýšlel pouze způsobem svého otce.

Mezitím IRONDUKE pod velením Jefe Claudrina bezpečně přistál na malém kosmodromu obchodníků. Mohutné teleskopické nohy kulovitého křižníku se zachvěly, pak loď zůstala pevně stát.

Napětí, vyvolané překvapivým příchodem Bullyho, Mercanta a Marshalla do velínu, v tu chvíli dospělo k novému vrcholu.

Muž, který byl pro všechny přítomné Perrym Rhodanem, se na Bullyho úkosem pousmál.

„Takže abys to příště se mnou nemyslel tak moc vážně, půjdu nyní sám - opravdu sám, tlouštíku, bez jakéhokoliv průvodce - na základnu Skokanů. Prosím o skafandr!"

„Pane," chabě namítl Alan D. Mercant, ale Rhodan jen mávl rukou.

Bully mlčel.

Rhodan vstoupil do těžkého vesmírného skafandru. Zkontroloval si zbraně. Od chvíle, kdy se bojovalo s Antii, mel každý z mužů vesmírného komanda Pozemšťanů vždy nějakou starožitnou zbraň. Jako právě nyní Rhodan revolver ráže 44 s patronami, které měly místo olověných kulek plastikové projektily, protože jenom ty dokázaly proniknout individuálními ochrannými štíty kazatelů Baalolu, na rozdíl od nejmodernějších zbraní energetického rázu.

„V pořádku," konstatoval Cardif-Rhodan. „Bully, myslím, že se vrátím během hodiny. Budeme nouzově spojeni přes mi-nikom. Díky," odmítl, když si všiml, že ho Bully chce doprovázet, „půjdu tam opravdu sám."

Pak se za ním zavřely dveře velína.

^ A ^

Catepan, skokanský šéf obchodní základny na Plutu, poslal k IRONDUKE svůj největší vůz. Vozidlo čekalo na Prvního Administrátora u hlavního východu z kulovitého křižníku.

Běže strachu, chladnokrevně, kráčel Cardif-Rhodan po rampě.

Prvního Administrátora pozdravil mladý Skokan a požádal ho interkosmem, aby se posadil do vozu. Cardif-Rhodan poděkoval a uvelebil se ve voze.

Pak se rozjeli po hladké přistávací ploše.

A zanedlouho už seděl proti Catepanovi.

„Catepane, pravděpodobně budete informován o žádosti galaktických obchodníků, ve které stojí, že chtějí ve Sluneční říši otevřít nové obchodní základny. Vyjdu tomuto požadavku vstříc, pokud tady u vás nenaleznu žádný důvod, který by mé rozhodnutí nějakým způsobem zvrátil."

Starý obchodník překvapeně vzhlédl-

„Administrátore, a proto přicházíte osobně?"

„Ano," odvětil Cardif-Rhodan. Nedal nijak najevo, zeje spokojen, protože Catepan ho očividně považoval za skutečného administrátora Rhodana. Víc vlastně Cardif ani nechtěl vědět.

Vstal. Catepan také.

„Díky!" mávl Thomas Cardif rukou. „Však já tady nezabloudím, Catepane. Půjdu sám. Za půl hodiny se k vám vrátím."

Nechal zkušeného Skokana ve zcela bezradném stavu v jeho kanceláři. Catepanovi neslo do hlavy, že nejmocnější muž Sluneční říše může mít tolik Času, aby se mohl věnovat nedůležité, zběžné kontrole. Tušil sice, že za tím bude asi něco jiného, ale žádné vysvětlení ho nenapadalo.

Cardif-Rhodan mezitím opustil obytnou část budov a vstoupil do první skladové haly. Rozhlížel se napravo i nalevo. Ovšem o uložené zboží se téměř nezajímal-

Na konci haly stál u dveří do další chodby Skokan. Zdálo se, že na administrátora Čeká. Ovšem když k němu Rhodan--Cardif přistoupil, otočil se k němu zády a zmizel v chodbě.

Cardif si vzpomínal, co mu Arkonidan Banavol sdělil. Jenom tady, na stanici Skokanů, mohl protestovat proti požadavku Antiů ohledně získání dvaceti aktivátorů buněk na Poutníku-Ze by Skokan, který před ním právě zmizel, byl agentem Baalolu?

Cardif chtěl mít jistotu.

Znovu ho zabolelo, že je pouhou loutkou v rukou Antiů. Zavřel oči a zhluboka se nadechl.

Otevřel dveře do chodby. Nikdo tam na něj nečekal. Nicméně vstoupil a pokračoval v obchůzce. Míjel pozavírané dveře do nejrůznějších kanceláří, až konečně došel ke dveřím, které byly dokořán. A mohl tudíž pohlédnout dovnitř.

U okna stál nějaký muž. V tu chvíli se otočil a zahleděl se na příchozího. Naznačeným přikývnutím vyzval Cardifa ke vstupu.

Cardif-Rhodan vešel do kanceláře. Tise za sebou zavřel dveře.

Muž u okna, který byl ustrojen jako Skokani a mel vousy jako Skokani, hned začal: „Jsem zmocněn jménem Fut-Iiho» abych Administrátorovi Sluneční říše předal jeho pozdravy."

„Díky," odvětil Cardif. „Smím si sednout?" zeptal se a aniž by počkal na svolení, posadil se. ,

Agent Baalolu mlčel. Ruce měl zkřížené na prsou, zády se opíral o parapet a díval se na muže, který předstíral, že je Perrym Rhodanem. , Cardif nesnášel arogantní způsoby kazatelů, Baalolu přesně od chvíle, kdy se stal Rhodanem.

„Nic nedostanete! Žádných dvacet zázraků!" řekl.

„Uděláš to," odvětil agent. Tvářil se přitom zcela lhostejně. „Budeš to muset udělat, Cardife, protože v opačném případě

jsou dny tvé moci sečteny. Stejně jako dny tvého života!" Obrátil se, ukázal Cardifovi záda a pohlédl na kulovitou loď na kosmodromu: „Jak nádherné velké vězení pro tebe. IRONDU-KE tě zcela bezpečně odveze k soudu do Terranie."

„Moc mluvíš," posmíval se Cardif. „Čeho chcete docílit po-, mocí výhrůžek? Co si od toho slibujete?"

„Nic," odvětil agent, aniž by se k němu otočil tváří. „Nic, kromě dvaceti aktivátorů buněk!"

„Vydírání?"

„Kazatelé Baalolu jsou povzneseni nad každé špinavé obvinění!" odvětil agent- .

„Před šedesáti lety se mne Skokani pokusili získat pro svou Špinavou hru. Podařilo se jim to. Kdo vlastně jsi?"

,,A-Thol, osobní zmocněnec vysokého kazatele Rhobala. Přeješ si ještě další informace, Cardife?"

„Rhobalův požadavek je neproveditelný, A-Thole!" ostře opáčil Cardif.

„Nemáš jinou volbu. Na planetě Lepso jsi kultu Baalol slíbil věčnou věrnost a vděk. Přísahal jsi. Nyní tě Baalli bere za slovo. V opačném případě se Galaxie dozví o svém nepříteli číslo jedna a zneškodní ho! Stačí, když něco šikovně naznačíme a oni ti už masku z tváře strhnou sami! Máš možnost volby, Cardife. Než opustíš tuto místnost, musíš se rozhodnout."

Cardif se ledově chladně zeptal: „Co mi slibuje vysoký kazatel, když dodám žádané?"

Anti konečně změnil výraz tváře. Zašklebil se na Cardifa a odvětil: „Baalol nad tebou bude držet svou ochrannou, mocnou ruku."

„Opravdu?" odpověděl Cardif a sklouzl pohledem z antimutanta. Podíval se oknem ven a objevil tam něco, co způsobilo, že ihned změnil plán. Nezaváhal ani na chvíli. A nedal na sobě vědět, co viděl.

^ ^ -Ý-

V Bullyho kajutě byl klid. Allan D. Mercant se rozhovoru mezi Reginaldem Bullem a Johnem Marshallem téměř neúčastnil. Nyní všichni tři čekali, až se Perry Rhodan ozve v minikomu. Trochu je rozzlobilo, že šéf krátce po pozdravení se skokanským patriarchou Catepanem vypnul helmovou vysílačku. Od té chvíle čekali.

Ale místo Rhodana se náhle ozval zaměřovači mutant Fellmer Lloyd a ukázal se na monitoru.

„Pane, vidím myšlenkové vlny nějakého Antie!"

Anti!

„Robotská jednotka l, poplach!" křikl -do mikrofonu podsaditý Bull.

„Pane," znovu se ozval Lloydův hlas, „zaměření myšlenkových vln! Skokanský sklad! Charakteristika vzorku myšlenkových vln: nenávist, pohrdání, myšlenky na vraždu! Bohužel je mé zaměření nedokonalé. Anti se musel uzavřít do mentálního ochranného Štítu!"

„Díky!" přerušil ho Bully. „Nasaďte všechny telepaty, Lloyde. Jefe Claudrine, slyšel jste?"

Tato otázka platila kapitánovi IRONDUKE.

„Slyšel!"

„Oukej, Claudrine, ale jestli se těm hvězdnejm cikánům teď podaří vyslat do vesmíru nějakou třeba sebemenší kosmickou loď a zmizet..."

„Vím, pane, pak mě pošlete ke všem Čertům!"

Bully přikývl. Vypnul spojení a vstal.

Všichni tři pak utíkali k nejbližší antigravové Šachtě. Cestou Bully nastavil svůj minikom.

„Robotská jednotko l," zvolal do mikrofonu, „počkat u výstupu z lodi. Počkat!"

Naskočili do šachty a pak už netrvalo dlouho a byli u cíle.

Cestou se Bully ještě jednou spojil se'zaměřovačem Fellmerem Lloydem.

„Žádné nové výsledky!"

A už byli u výstupu z lodi. Stál tam jeden kluzák, obsazený dvaceti bojovými roboty.

Trojice mužů nastoupila a kluzák se odlepil od země. Bully se podíval na přístroje. Ještě dva kilometry! Bully pořád mlčel.

Ještě kilometr! A pak popadl mikrofon.

„Skokane Catepane, tady je Reginald Bull, Rhodanův zástupce! Okamžitě otevřete ochranné štíty! Okamžitě, nebo IRONDUKE bude střílet!"

O tři vteřiny později se tak stalo. Ukazatele zaměřovačích přístrojů energetického ochranného štítu klesly na nulu. Ochranné štíty kolem skokanské stanice na Plutu byly dezaktivovány.

Kluzák s dvaceti roboty a třemi muži na palubě přistál těsně u vchodu do skladištní oblasti Skokanů. Bojové stroje bleskurychle vyskákaly ven. Bully se vřítil do správní budovy a utíkal za Catepanem. Vtrhl do jeho kanceláře: „Kde je Administrátor?" zařval.

Catepan se zatvářil překvapeně.

„Perry Rhodan? Prochází se po budově. Já nevím..."

Přerušil ho Bully.

„Kam šel?"

Popletený Catepan ukázal k nejbližší-hale.

„Tam?" ujistil se Bully. .

Skokanský patriarcha přikývl.

Bully se rozběhl. Jeho těžký skafandr mu nebránil ve sprintu. Vedle něj držel krok John Marshall. Allan D. Mercant utíkal zhruba deset metrů za nimi.

Sotva proběhli skladem a octli se v chodbě, po které před několika desítkami minut kráčel i Cardif-Rhodan, Bully sáhl

impulzivně po Marshallově paži, sevřel ji a zvolal: „Co to bylo, Marshalle? Neslyšel jsem výstřel?" John Marshall přikývl.

^ ^ ->

Anti vůbec netušil, co se sem od IRONDUKE blíží, ale Cardif-Rhodan byl informován.

Na okamžik ho zachvátila panika. Připomněl si, že Bully, Mercant a Marshall letěli na Pluto, aniž by je k tomu kdokoli vyzval. V tu chvíli se Cardif obával, že kromě nich budou na palubě IRONDUKE ještě další mutanti.

Reginald Bull řídil bezpečnostní akci!

Toho se Cardif bál. Bál se neznámé síly mutantů. Bál se odhalení, i když si dával záležet, aby myslel pořád stejně jako jeho otec.

Ale Anti jako by vytušil, že se s Thomasem Cardifem něco děje. Instinktivně ustoupil o krok a varoval Cardifa: „Opatrně, Cardife! Mám aktivován svůj individuální ochranný štít! Zůstaň stát, kde jsi! Ani krok!"

V tu chvíli se z chodby ozvaly těžké kroky bojových robotů.

„Co to je?" zeptal se ještě Anti a pak udělal tu chybu, že sklouzl pohledem z Cardifa ke dveřím.

A-Thol pak už neviděl, že Thomas Cardif bleskurychle sahá do kapsy a tasí revolver ráže 44. Antimagnetický plastikový projektil proletěl supersilný energetický ochranný štít Antie a zasáhl ho tam, kam Cardif chtěl - do srdce.

Pak muž v Rhodanově masce popadl hlaveň revolveru a praštil se do brady.

Roztrhl si kůži a krvácel.

Skočil k psacímu stolu. Leželo tam kovové těžítko. Hmátl po něm, potřísnil je krví a hodil na zem.

Pak se. rozletěly dveře. Dovnitř se vřítili dva roboti. Okamžitě poznali mrtvolu ležící těsně před Administrátorem na podlaze.

„Perry!" vyhrkl Bully, když se vřítil do místnosti a spatřil mrtvolu. „Zastřelils ho?"

• „Tobě to vadí, Bully?" opáčil Cardif-Rhodan. „Měl jsem dopustit, aby zabil on mne?" odpověděl a jakoby nevědomky se pootočil k Bullymu, aby mu ukázal zraněnou bradu.

Bully stál ještě pořád nad mrtvým Antiem. Objevil těžítko na zemi, sklonil se a zvedl je- Když je chtěl odložit na psací stůl, objevil na něm krev.

Zvláštní, pomyslel si. Ale proč si to myslel, to nedokázal říct. Bylo to snad tím, že mu Perry Rhodan nikdy předtím nepřipadal tak cizí jako v této situaci?

Perry Rhodan si chránil život. Ale musel za každou cenu zabíjet? Nestačilo by, kdyby Antie jenom zneškodnil? Nebyl to v minulosti Perry Rhodan, který požadoval, aby byly životy inteligentních bytostí za každou cenu uchráněny?

„Bully, tobě se asi něco nelíbí, že? Prosím, chci znát tvůj názor!"

Rhodanovy otázky dopadaly na Reginalda Bulla jako rány bičem. Rozhlédl se po Mercantovi a Marshallovi a z jejich pohledů poznal, že s Rhodanovým činem také nesouhlasí. Pak se ostře zahleděl do studených šedivých očí svého přítele.

„Perry, jak víš, že to byl Anti?"

Cardif-Rhodan se slabě pousmál. „Divil ses, proč chci na Pluto, že? Abych kontroloval sklady?" usmál se. „Mám dost jiné práce, než osobně kontrolovat sklady, můj milý. Chtěl jsem se ale přesvědčit, jestli Banovolovo podezření sedí. A tahle mrtvola dokazuje jeho tvrzení, že se na jeho skokanskou stanici vplížil Anti!"

Bully už nedokázal zkrotit svůj temperament. Jedním mávnutím ruky odsunul Rhodanovy argumenty stranou.

„Ale ty ses přece před chvílí vyjádřil, jako bys toho Antie zastřelil docela úmyslně, Pěny!" Oslovený nehnul ani brvou.

„Že by? Ano? To jsem se asi špatně vyjádřil, nebo jsi mi prostě špatně rozuměl!"

^ A <y

Když se vrátili na palubu IRONDUKE, Čekala je důležitá zpráva ze Země. ' ,

V Pagni sur Moselle, kde byla zřízena centrála výroby allitivu, stávkovali dělníci a technici. Požadovali o dvacet procent vyšší plat. Pokud by stávka nebyla ukončena do dvanácti hodin následujícího dne. lékařům Evropy by allitiv došel. To by znamenalo nedozírné následky pro miliony závislých.

Cardif-Rhodan převzal tuto informaci chladné a předal ji Bullymu: „Vyřiď to."

Bully na něj překvapeně pohlédl,

Cože? Perry Rhodan se nezajímal o záležitosti kolem liquitivu? O miliony ohrožených lidí v Evropě?

Ale Bully se hned zase sebral, přestože to v něm vřelo.

„Dobrá, vyřídím to, Perry."

Nato opustil velín a vyhledal spojovou centrálu. Cestou potkal zbraňového důstojníka Braza Alkhera.

„Kampak, Alkhere?"

,,K šéfovi. Zavolal mě minikomem. Ještě nevím, co mi chce, pane."

„Ano? Šéf si vás pozval? Dobrá, Alkhere. Díky." Pak Bully vstoupil do spojové centrály IRONDUKE. Nepozdravil jako obvykle, na nikoho se nepodíval. Přistoupil k hypervysílačce a zahleděl se na ovládací panel.

Pak se nadechl a řekl; „Vysílání pro hyperspojové stanice Evropa. Ohledně stávky v továrně na allitiv v Pagni -sur Mo-

selle: vláda Sluneční říše vyhlašuje nad továrnou nouzový stav. Stávkující budou upozorněni, že v případě dalšího pokračování stávky musejí počítat s vězením. Podepsán Reginald Bull."

,,Zakódovat?" zeptal se poručík u přístroje.

„Nezakódovat!" vyjel Bully. „Já je naučím zneužívat zoufalou situaci pro vlastní obohacení. Moment, příteli, změníme poslední větu. Odešlete: Stávkující budou upozorněni, že v případě dalšího pokračování stávky budou deportováni. Podepsán Reginald Bull. Myslím, že je to takhle lepší. Zatraceně, nemám nic proti oprávněnému stávkování, ale tohleto je sviňárna!" •

Pak se otočil na podpatku a vracel se do velínu IRONDUKE.

Jefe Claudrin, velitel IRONDUKE, stál uprostřed místnosti jako pomník. Nehýbal se. Jeho pohled se vpaloval do šéfa. Perry Rhodan ukazoval vstupujícímu Bullymu záda. . „Zůstane při tom, Claudrine! Vy budete s IRONDUKE tady na Plutu. Poletím sám. Připravte mi člun. Nolinove, Alkhere, víte co dělat?"

„Ano, pane!" odpověděli oba najednou a chtěli jít.

Ale Bully jim zastoupil cestu.

„Kampak?" zeptal se. '

„Bully, smím tě poprosit, abys poručíky nezdržoval?" vyzval ho Rhodan.

Bully zaskřípal zuby.

„Chci vědět, proč má bejt ke startu připravenej člun! Podle něj jsou všechny čluny na palubě ke startu připravený!"

i,Šéf chce letět na Poutníka sám!" ozval se Claudrin-

Bully tenhle nesmysl absolutně nechápal. V této oblasti Mléčné dráhy přece neexistovala rychlejší a bezpečnější loď než IRONDUKE!

Copak Perry Rhodan ještě nepochopil, že ho momentálně

pronásleduje smůla? Copak chtěl ještě navíc přivolat nějakou katastrofu? Už několik týdnů se zdálo, že proráží hlavou zdi!

To je k uzoufání, zničeně si pomyslel Bully.

„Prosím!" řekl Bully k překvapení všech a uvolnil oběma mladým důstojníkům cestu. Všiml si, jak se v Rhodanových šedivých očích zablesklo. Tohle varovné znamení znal. Bylo to pro šéfa typické. Žádnou silou světa se nyní nemohlo nikomu podařit ho jakkoli přemluvit, aby neletěl sám na Poutníka!

Bully navíc nebyl naladěn na boj proti větrným mlýnům.

<- ^ ^

Vesmírný člun 1-109 zmizel ve vesmíru. Strukturální zaměření IRONDUKE ohlásilo vnorný manévr malého člunu.

„Let je v pořádku!*' konstatoval Jefe Claudrin. Na palubě vesmírného člunu byli ve velínu oba mladí poručici. Falešný Rhodan se zdržoval ve své kajutě. V tuto chvíli neměl chuť nikoho vidět.

Thomas Cardif totiž zvažoval své šance na umělé planetě nesmrtelné bytosti, které dali lidé název Poutník. Tato bytost tam žila v člověku nepochopitelné podobě. Vědomí celého národa se v ní spojilo do beztělesné, neuvěřitelně moudré bytosti, která představovala potomka civilizace, jež v Galaxii existovala odpradávna.

Logicky, střízlivě hodnotil svou situaci a plány.

Přemýšlel o přenosu vědomí na Okúlu, při kterém byl Perry Rhodan donucen předat Thomasi Cardifovi své schopnosti a vědomosti. Přenos se nezdařil stoprocentně. Ani to nešlo. Cardifovo ego muselo udržet svou dominantní sílu. A tak se Thomas Cardif sám sobě stal největším nepřítelem.

Věděl to, i když netušil, co se stane, až bude stát před bytostí na Poutníku a bude po ní požadovat aktivátor buněk.

Thomas Cardif ležel na pohovce jako snílek. Podle jeho tváře, která byla neskutečně podobná Perrymu Rhodanovi, nikdo nepoznal, že si tu geniální psychopat spřádá plány, na jejichž konci je smrt otce a zároveň také Cardifovo vysvobození ze závislosti na Antíích.

Nenáviděl Rhodana stejně silně jako před více než šedesáti lety. První Administrátor pro něj nebyl jeho otcem, nýbrž pouze zploditelem a mužem, který úmyslně poslal jeho matku na smrt.

Byl o tom přesvědčen a jakékoliv jiné tvrzení bylo v jeho očích lží a mělo pouze chránit Rhodana!

Jakkoli pátral ve vědomí svého otce, nikdy v něm nenašel jedinou myšlenkovou vzpomínku na matku. Nic takového tam nebylo.

Ale pro Thomase Cardifa to znamenalo pouze jedno jediné: Perry Rhodan si pomocí sugestivního ošetření mozku dal sebrat vědomí, ve kterém byl vrahem arkonidské kněžny Tho*ry!*

Cardifa vůbec nenapadlo, že by "pak část Rhodanova vědomí měla být přenesena na něj samotného.

Vtom ho vyrušily signály z velínu.

„Pane," oznamoval Nolinov, „transitujeme za tři minuty a třicet vteřin. Bude to poslední transice."

Skutečný Rhodan by za toto hlášení poděkoval. Skutečný Rhodan byl rozený velitel. Věděl, jak motivovat své spolupracovníky. Rhodanův dvojník tuto schopnost neměl,

Nolinov pohlédl na Braza Alkhera.

„Bratříčku, co si myslíš o náladě našeho starýho? Už jsem ho viděl ve veselejší náladě."

Brazo Alkher se však Rhodana zastával.

„Nezapomínej, co šéf zažil na Okúlu. Má jenom jednoho syna a ten vyvádí věci, ze kterých by se každej jinej táta zbláznil."

Nolinov přitakal.

„To by byla pravda, kdyby byl Pěny Rhodan všední člověk jako jsme my dva. Ale to on není. Stvořil Sluneční říši. Ne, Brazo, na tohle já nevěřím. U něj ne. VÍŠ co ti povím? Letíme na Poutníka proto, aby se Rhodan zeptal na svůj zdravotní stav."

Brazo Alkher překvapeně vzhlédl, ale pak už neměli Čas na další diskusi,

Skok hyperprostorem následoval za pět vteřin. Oba se připoutali.

Transice proběhla, dematerializace taky. Pocítili táhlou bolest ve všech končetinách. Oba zaúpěli, setřásli ze sebe zbytkové vlivy šoku a opět se věnovali řízení člunu.

Dívali se na vesmírný prostor, ve kterém bylo jenom nepatrně hvězd.

„Že by chyba, Brazo?"

Alkher pokrčil rameny.

Nolinov zkontroloval souřadnice.

„Je to v pořádku- Pozor, Stáno, zavolám šéfa."

Cardif-Rhodan na to odpověděl: „Už jdu!"

Vstal z pohovky, protáhl se, zhluboka se nadechl a vykročil. Byl připraven učinit zatím nejnebezpečnější krok svého života!

V okamžiku, kdy opouštěl kajutu, z něj spadl veškerý neklid a nervozita. Byl přesvědčen, že to zvládne!

^ ^ ^

Zadržovali dech, když jejich člun prolétal širokou škvírou v energetickém štítu umělé planety Poutník. Cardif se z posledních sil ovládal, když pod sebou spatřil umělý svět. Poutník -svět nesmrtelnosti! Nebyla to planeta obvyklého druhu. Představovala ji ploši

na o průměru osmi tisíc kilometrů, jakýsi disk, nad kterým se v podobě zvonu klenul energetický ochranný štít.

Na disku člověk nalezl všechno, co bylo ve vesmíru krásného. Brazo Alkher a Stáno Nolinov by tento zázrak nejraději sledovali dlouhé hodiny. Tohle byl svět, ve kterém Žila tajuplná bytost!

Chvíli předtím, než se otevřel energetický zvon, Thomas Cardif uslyšel hlas neznámé bytosti.

„Perry Rhodane, ty chceš ke mně?"

A než se Cardif mohl zbavit vlivu tohoto volání, hlas se ozval Ještě jednou; „Mám radost, že tě znovu vidím. Vypadá to, že po mně velmi toužíš. Nebyl jsi tu na návštěvě teprve před několika okamžiky?"

Rhodanovo převzaté vědomí Cardifa informovalo, co tato kolektivní bytost rozumí několika málo okamžiky. Neznámá bytost z planety Poutník přemýšlela v jiných Časových dimenzích. Co pro Člověka představovalo desetiletí, to pro ni bylo momenty.

A nyní hlas mlčel.

Cardif stál za oběma mladými důstojníky a sledoval přes jejich hlavy panoramatické obrazovky. Rhodanovy poznatky mu umožňovaly chápat, co vidí. Nic tu pro něj nebylo cizí. Dokonce věděl, kam má jít.

„Počkejte tu na mě, půjdu sám, pánové!" oznámil poručíkům. , •.

Dívali se za ním, jak odchází a zastavuje se před výstupem.

Když přistáli, opustil Cardif Člun tak, jak byl oblečen.

Gravitace na Poutníku dosahovala zhruba jednoho g. Vládly tu téměř pozemské poměry.

Přešel přes přistávací plochu směrem k jakési hale.

Rhodane, málem jsem umřel nudou. Příteli, mám velikou radost, že tě opět vidím. Škoda, že nejsem hmotný, abych tě mohl sevřít do náruče.

Cardif slyšel v duchu smích. Potom bytost pokračovala:

Přistup blíž, příteli. Co máš na srdci? O, ty víš přesné, co po mně chceš! Jedenadvacet aktivátorů buněk! Dobrá, dodám ti je. Přece víš, jak velice rád jsem divákem hry sil ve vesmíru! Čím více kol bude tato hra mít, tím větší zábava pro mé! Skutečně, Pozemšťane, jsem přesvědčen, že se teď zase chvíli nebudu nudit. , .

Hlas umlkl. Smích byl stále tišší a tišší, vzdalované, až jej nebylo slyšet vůbec. , ;

Cardif trpělivě Čekal. Soustředil se. Rozhlížel se v hale. Se zájmem si prohlížel Fyziotron, podivuhodný stroj, který Rhodanovi a jeho nejbližším spolupracovníkům dosud udržoval život. Každých dvaašedesát let se museli objevit na Poutníku, aby vstoupili do Fyziotronu a obdrželi takzvanou buňkovou sprchu, která z nich činila na dalších dvaašedesát let nesmrtelné, nestárnoucí bytosti.

Kromě toho Cardif už dávno věděl, že Arkonidan Atlan, vládce Arkonidské říše, žije déle než deset tisíc let díky vejčitému aktivátoru buněk, který neustále nosil při sobě. Nyní jich po bytosti z Poutníka požadoval jedenadvacet. /

V tu chvíli si uvědomil, že podvádí Antie. Sám chtěl jeden aktivátor pro sebe. Zaplašil tyto úvahy a začal se nutit do stejného přemýšleni a cítění, jaké mohl mít Rhodan na tomto místě.

Přemýšlel jako Rhodan: nechci se tu objevovat každých dvaašedesát let. Chci být a zůstat mladý jako imperátor Gonozal Vlil- Jeho myšlenky kroužily kolem tohoto jednoho bodu.

V podstatě znal ojedinělý humor superbytosti, nicméně sebou trhl, když se mu v mozku opět ozval neslyšný hlas:

Starý příteli, konkuruješ antickému Odysseovi. Tahle zábava mě nutí, abych ti vyšel vstříc. Mám ve fyziotronu nastavit jedenadvacátý aktivátor buněk na tvé osobní .vlnové délky, Perry Rhodane?

Cardif ucítil na Čele pot. Ano, pomyslel si.
Ano, udělej to.:
Odpovědí mu bylo zachichotání. .A pak se odněkud opět ozval hlas superbytosti.

Ty mě dneska bavíš. Pozemšťane! Odměním se ti stejnou mincí. Počkej venku před halou. Perry Rhodane, až nastavím aktivátor buněk, dostaneš i zbývajících dvacet!,

Thomas Cardif si přejel rukou přes čelo- Napětí z něj spadlo. Vyšel ven z haly a nadechl se čerstvého vzduchu.

Čekal na aktivátory buněk.

^ ^ ^

Homunkulus, výtvor superbytosti - humanoidní robot dokonalé podoby, slyšel svého pána - vládce planety Poutník, jak se pobaveně chichotá.

Homunkulus se zdržoval vzadu v hale. Vstoupil teprve když Thomas Cardif odešel- Vládce Poutníka nechtěl, aby se ti dva setkali. A nyní se vládce Poutníka se svým robotem bavil,

„Homunkule, poznal jsi ho?"

„Hned, pane!"

„Pobavil jsem se královsky, Homunkule. Tihle kulturní barbaři na třetí planetě směšně maličkého slunce mají nápady, za které musejí být odměněni." ,

„Pane, ty chceš podporovat Rhodanova syna?"

„Když je tenhle malý švindlíř tak chytrý, proč bych nemohl být já chytřejší? Ale on mi nejdříve musí dokázat, jestli je chytrý."

„Pane, budu tvé otázce rozumět? Mám ve fyziotronu nastavit jedenadvacátý aktivátor buněk na osobní vlnové délky Perryho Rhodana?" „Homunkule, tys mě dnes zklamal. Copak jsem osud? Nechci

pomoci Rhodanovi. Kdo se opovažuje takových věcí jako on na Okulu, musí za to zaplatit!"

„Pane, ale teď jsou v nebezpečí života oba!" „O tom nepochybuji, Homunkule."

„Pane, vystavuješ Thomase Cardifa nejvyššímu nebezpečí." „Ještě ne. Až se tak stane, budu ho varovat, Homunkule. Budu ho velmi naléhavě varovat. Má veškeré vědomí, které o mně získal Rhodan. Převzal je. Kdo se opovažuje jednat jako Thomas Cardif, musí mít také dostatek chytrosti. Ale už je na Čase vzít aktivátor buněk z fyziotronu. Homunkule, chceš se přesvědčit, zda je nastaven přesně na vlnové délky Perryho Rhodana, jak si to Thomas Cardif přál?"

„Pane, Cardif ale není Rhodan. Tebe a mne neoklamal, jako dosud všechny ostatní- Aktivátor buněk u něj bude kontraindikován."

„Budu ho před kontraindikací varovat, Homunkule. Velice zřetelně ho budu varovat, až bude na čase."

„A co způsobí těch zbývajících dvacet aktivátorů buněk, které po Cardifovi požadují kazatelé Baalolu, pane?"

„Bude to legrace, Homunkule, a bude to také poučení, které snad Antiům ukáže, že si ze mě nesmějí dělat legraci. Ale Thomas Cardif mě pobavil. Přitom jistě velice dobře zná přísloví o oklamaném podvodníkovi. Přece jen není tak chytrý jako jeho otec."

Tichý rozhovor byl u konce. Homunkulus stál ještě pořád vzadu v hale a sledoval, jak aktivátor buněk opouští fyziotron- Byl nastaven na vlnové délky Perryho Rhodana.

Ale Thomas Cardif nebyl Perry Rhodan! Aktivátor u něj tudíž nebude fungovat? Nebo co se stane?

^ -*< ^

Thomas Cardif kráčel k vesmírnému člunu. Dokázal to! Nesl si na těle aktivátor buněk. Připomínal va-

jíčko a byl zavěšen na krku. čekal ho věčný život. Zabít ho mohlo pouze násilí. Proti rozpadu buněk byl nyní chráněn. Dokázal to! Ale snažil se v sobě potlačit veškeré nadšení. Pořád ještě se nacházel na planetě Poutník.
Její vládce nyní už
mlčel.

Když si Cardif bral svůj aktivátor, rozloučil se s ním.

Perry Rhodane, nastavil jsem ho přesně na tvé vlnové délky. Udělal jsem to rád, starý příteli. Těch dvacet ostatních kousků ti pošlu. Najdeš je ve vstupu tvého vesmírného Člunu. O nádobě, ve které jsou ukryty, moc nepřemýšlej. Když budeš chtít, aby se otevřela, pak se otevře. Budeš-h trvat na tom, aby se uzavřela, žádnou mocí světa se neotevře. Žij blaze, Rhodane, tvá návštěva mě tentokrát mimořádně potěšila.

Tajuplná bytost planety Poutník ukončila svou tichou řeč smíchem. Její smích doprovázel Thomase Cardifa až do poloviny kosmodromu, pak ztichl.

Když vstupoval po malé rampě do vesmírného člunu, zničehonic se před ním objevila načervenalá zářivá koule. Vznášela se ve výšce jeho hlavy. Uvnitř měla dvacet vajíčkovitých
předmětů, stejných jaké nosil na hrudi.

Natáhl paži a dotkl se povrchu kulovitého objektu. Pocítil chlad, ale ne zimu. Rhodanovo vědomí mu vysvětlilo strukturu té koule. Bylo to časové pole, nastavené na jeho impulzy, a bylo je možné prolomit pouze silou vůle.

Nyní pochopil, co bytost z planety Poutník myslela tím, když řekla, že nádobu s dvaceti aktivátory buněk bez jeho vůle nikdo neotevře.

S úsměvem vstoupil do malého velínu vesmírného člunu. Stáno Nolinov a Brazo Alkher si tam udělali pohodlí a hráli šachy. Když se před nimi najednou zjevil šéf, chtěli vstát.

Uklidnil je a naznačil jim, že mohou hrát dál. Kývl na pozdrav. V tuto chvíli skutečně znovu připomínal strarého dobrého Rhodana.

„Ale za chvíli musíme vaši partii bohužel přerušit, pánové. Budeme startovat."

Poručící přikývli, nechali Šachy být a věnovali se své práci.

Thomas Cardif se pak vrátil do kajuty. Klesl do křesla. V koute se vznášela malá zářivá koule z energie času. Cardif se na ni soustředil.

Otevři se! pomyslel si.

Koule připlula k němu, zůstala ve výšce deseti centimetrů nad jeho klínem stát a objevila se v ní Škvírka. A pak kouli opustil jeden z vajíčkovitých aktivátorů buněk.

Vypadl Cardifovi do klína. Vzal jej do ruky. Sledoval aktivátor ze všech stan. Od jeho vlastního aktivátoru se lišil v jedné jediné věci. Byl na něm výstupek, po jehož stisknutí se'automaticky nastavoval na vlnovou délku svého nového pána.

Cardif se zeširoka usmál.

Dvacetkrát věcný život, kazatelé! posmíval se v duchu.

Budou mu muset za těchto dvacet aktivátorů zaplatit cenu, kterou si sám určí!

Věčný život byl k nezaplacení!

„Klidně bych mohl získat všechno jenom za jediný aktivátor," řekl polohlasné a vrátil vajíčkovité těleso zpátky do časového pole. Zářivá koule se automaticky uzavřela. Jako by šlo o samostatně myslící bytost, odplula zpátky do kouta.

„Hotovo!" hrdé si ulevil Thomas Cardif.

^ A ^ ,

Patriarcha Catepan a zbývající obchodníci byli několik hodin vyslýcháni na palubě IRONDUKE, ale výslechy nic podstat- , něho nepřinesly.

Zpočátku Pozemšťané zacházeli se Skokany poměrně drsně. Pozemšťané nedokázali Skokanům odpustit, že ruku v ruce s Antii rozšiřovali po planetách Sluneční říše drogu liquitiv. Pa-

triarcha Catepan přísahal při arkonidských bozích, že nemá sebemenší tušení, že Rhodanův syn sloužil Baalolu. Nikdo mu to nevěřil.

Výslechy byly u konce. Skokani se vrátili zpátky na svou základnu a posádka IRONDUKE se ukládala k odpočinku, když ji probudil-poplach z kliniky této lineární lodi.

Bully zaklel, vyskočil z postele, rychle se oblékl a utíkal na kliniku.

Přijal ho tam doktor Pinter. Počkali na ostatní a potom je doktor Pinter odvedl do laboratoří.

Tam už na ně čekal hyperspojový specialista Jac Hannibal u měřícího stolu. V ruce držel pinzetu. Před ním na skleněné destičce ležel předmět velikosti fazole.

„Tohle, pánové, je hyper vysílačka nevšedního druhu. Neříkám to proto, že má dosah dál než padesát světelných let, ale proto, že tento technický zázrak využíval jako mikrofon lidské ucho.

Ještě dvě hodiny po smrti antimutanta přenášelo jeho ucho každé slovo, které bylo v blízkosti mrtvoly vysloveno. Potom mrtvola ztuhla tak, že bubínek v uchu přestal fungovat. Bohužel však byl tento přístroj objeven teprve před třemi hodinami. Potřeboval jsem tyto tři hodiny, abych si ujasnil funkci přístroje. Pane Bulle, smím vám to ukázat?"

Ale Bully to nechtěl vidět. Měl najednou jiné starosti. Pomyslel na Rhodanův let na planetu Poutník. Marně se v duchu sám sebe ptal, co všechno bylo v přítomnosti mrtvého Antie řečeno. Určitě se někdo zmínil, že První Administrátor odletěl na Poutníka.

Mercant měl zřejmě stejné úvahy, protože chytil Bullyho za rukáv a tiše řekl: „Pojďte!"

Jefe Claudrin si všiml jejich šeptání a když na něj Mercant kývl, následoval je.

Cestou do kajut se Bully zeptal: „Jak je možný,:že naše spo-

jová centrála to.vysílání nezachytila? Jinak přece naši zaměřovači slyší růst trávu."

„Kdo ví. Třeba bylo vysílání nějak zakódované, *nebo* změněné..."

.

„No to je paráda. A co se mezitím asi tak mohlo stát Šéfovi? Co myslíte, Mercante?"

Mercant se slabě pousmál.

„Zapomínáte na naše poručíky Stana Nolinova a Braza Alkhera. Lepší posádku by si šéf nemohl najít. Kdyby se mezitím na vesmírném člunu něco stalo, nebo kdyby došlo k nebezpečnému setkání, pak by určitě odvysílal nouzový signál.

Přece všichni víme, jak bleskurychle Alkher reaguje!"

„Doufejme!"

^ A ^

Vesmírný člun 1-109 překročil poloviční rychlost světla, ale do transice nepřešel. Cardif-Rhodan poručil palubní vysílačkou,

Že k transici dojde až po překročení devadesáti devíti procent rychlosti světla.

Šéfův rozkaz byl pro oba mladé důstojníky zákonem, pouze jejich nespokojené výrazy tváří prozrazovaly, že s tímto ustanovením nesouhlasí,

Stáno Nolinov se otočil na Alkhera: „Bratříčku, máš tušení, jak daleko od nás jsou strážní křižníky?"

„Nemám tušení, Stáno," odvětil Alkher. „Pokud to chceš vědět, zeptej se počítače."

„To se mi teď nechce!" řekl Stáno Nolinov, ale byl to Žert. Soustředili se na zvyšování rychlosti letu. Brazo kontroloval zbraňové zařízení. „Co to děláš?" zeptal se ho Stáno.

Brazo ovládal všechny typy zbraní jako nikdo. Ani se nemusel dívat, co mu dělají ruce.

„Člověk nikdy neví, Stáno, a pří tomhle loudavém tempu zvlášť. Víš, mám vždycky docela dobrej pocit, když sedím v tyhle skořápce a vidím, jak je bezvadně vyzbrojená."

„Člověk musí bejt zbraňovej důstojník jako ty, aby z něčeho takovýho mohl mít radost. Mně střílení nikdy moc nešlo."

Vtom se ozval strukturální zaměřovač. A pak se z nicoty před nimi vynořila obrovitá doutníkovitá vesmírná loď. Na palubě Člunu 1-109 zaječely sirény.

Brazo Alkher se rázem proměnil. Bystře položil ruce na ovladače a očima sledoval monitory. V okamžiku vyšlehl silný paprsek z děla doutníkovité lodi. Motory 1-109 zaječely. Nepřátelský paprsek je minul o několik tisíc kilometrů.

„Přebírám!" zaskřípal zuby Nolinov vedle Braza Alkhera.

Alkher mel obě ruce volné pro zbraně.

To všechno se odehrálo během zlomku vteřiny.

Nyní Alkher prokazoval své kvality! Pochopil, oč téhle velké lodi Skokanů jde. Chtěli šéfa!

Brazo Alkher mezitím vystřelil ze tří impulzních děl člunu.

Náhodně prováděná změna kurzu válcovité lodi pro ni měla ošklivé následky, Alkherovy zbraňové paprsky nezasáhly, jak bylo původně zamýšleno, celo lodi, nýbrž roztavily stěnu ve výši strojovny protivníkovi lodi.

A obě lodě se v tu chvíli minuly!

„Hotovo!" řekl Brazo.

Stáno Nolinov nic neříkal. Přístroje mluvily samy za sebe.

Říkali také, kdo Pozemšťany napadl.

Byli to Antiové!

Agregáty malého člunu nadále vyráběly energii, ale tato energie zůstávala bez efektivního vlivu. Kolem člunu se totiž vinou mentálního energetického pole sluhů Baalolu utvořilo silové pole!

To znamenalo, že pokud by nevypnuli agregáty, brzy by došlo k explozi vinou nahromaděné energie.

Stáno Nolinov vypnul stroje.

Z kajuty přiběhl muž, kterého považovali za šéfa.

„Antiové, pane!" lakonicky oznamoval Alkher a ukazoval na panoramatické obrazovky.

„Antiové?" vyhrkl Cardif-Rhodan.

„Pane, myslím, že jsem stihl odvysílat nouzový signál!" řekl Alkher nic zlého netuše.

Thomas Cardif v tu chvíli strnul. Ze odvysílal nouzový signál? „Cože?" okřikl Braza Alkhera. „Vy jste přivolal flotilu?" Teprve když z něj vypadlo poslední slovo, pochopil, co tím provedl.

„Pane?" nechápavě vykoktal Alkher.

„To je v pořádku, Alkhere," pokoušel se Cardif zachránit situaci. „Ale jak víte, že to jsou Antiové?" ,

„Pane," odvětil mladý poručík a jeho podiv přitom neustále vzrůstal, „copak to neslyšíte? Museli jsme vypnout pohonné agregáty, aby nás to nerozprsklo do vesmíru. Antimutanti vytvořili kolem naší strojovny mentální pole..."

Thomas Cardif však skočil mladému poručíkovi do řeči.

„Řekl jsem vám snad, že mě máte poučovat?" S těmito slovy se otočil a opustil velín Člunu.

„Bratříčku," zděšeně se ptal Stáno, „můžeš mi vysvětlit, co to s tím šéfem je?"

„Co já vím? Támhle! Jdou po nás tažným paprskem! Zatraceně, proč jsem je nerozstřílel na kusy?"

Zatím se na jejich situaci nedalo nic změnit. Doufali, že Sluneční flotila zachytila jejich signál. To bylo všechno. Brazo se zeptal počítače na nouzový agregát. Vtom se kolem něj mihl stín. Poznal šéfa a už slyšel jeho ostrou otázku: „Co se chcete dozvědět, Alkhere?"

„Právě se ptám, jestli skutečně odešel hypersignál, pane."

„No a?" , •

„Ano, pane. Byl odvysílán..."

Cardif-Rhodan spolkl odpověď a sklonil se nad monitor. Přimhouřil oči. Právě objevil poškození povrchu lodi Antiů. „To je vaše práce, Alkhere? Zahájil,jste palbu proti tomu křižníku?"

Poslední otázku poručík skutečné nechápal. „Přirozeně! Měl jsem jenom pár vteřin, pane, ale stačil jsem vystřelit."

Sledovali, jak malý Člun zvolna připlouvá vinou tažného paprsku k obřímu křižníku, až nakonec dosedl do hangáru lodi Antiů. Panoramatické obrazovky potemněly. Chvíli trvalo, než se světla hangáru rozzářila. Mezitím musel být hangár naplněn vzduchem, protože ke Člunu se zvolna blížil muž bez skafandru.

Cardif-Rhodan ho poznal hned. Byl to kazatel Rhobal.

Teprve nyní Thomas Cardif pochopil, že Antie podcenil.

Nenechali se snadno oklamat. Tímhle manévrem mu zkřížili plány. Původně je chtěl dostat pod tlak tím, že by před nimi zadržoval aktivátory buněk.

„Zatraceně!" zaklel a ve stejné chvíli si to vyčetl. Znovu se choval jako Thomas Cardif a ne jako Perry Rhodan. Protože Rhodan by i v téhle situaci zůstal klidný a ovládal by se.

Nolinov a Alkher na sebe pohlédli.

Ale to už Cardif přikazoval: „Nolinove, otevřete vstup!"

„Ano, pane."

„A ještě něco, pánové. Pokud Antiové nezachytili náš nouzový signál, pak jim o tom v žádném případě neříkejte. Tento nouzový signál je naší jedinou šancí!"

Obrátil se a šel. Při setkání s Rhobalem nechtěl mít svědky.

„Brazo," vyhrkl Stáno, „co se to děje? Nestačí, že šéfovi přeskočilo?"

Brazo Alkher zavrtěl hlavou.

„Stáno, můžeš mi říct, co se to s ním stalo?"

Muž, kterého považovali za šéfa, v tu chvíli stál před Rhobalem. Rhobal se ukláněl.

„Kazatelé Baalolu jsou potěšeni, Pěny Rhodane, že mohou přijmout Prvního Administrátora Sluneční říše na své vesmírné lodi. Smím vás poprosit, abyste mé následoval?"

Cardif se však nepohnul.

„Smím vás požádat, Administrátore?" zopakoval Rhobal ještě jednou svou výzvu a pak se pootočil.

V hlubokém stínu hangáru, na hranici světla, stáli bojoví roboti. Všichni zírali na muže v prosté uniformě pozemského administrátora. Mířili na něj paprskomety.

Jakmile Cardif udělal první krok, Rhobal velice tise řekl: „Věděl jsem, že si budeme rozumět!"

^ ^ ^

„Nouzové volání z vesmírného člunu I-109!" hlásil spojový důstojník centrály IRONDUKE. „Automaticky odvysíláno, bohužel nikoli úplná přesnost souřadnic."

Bully na nic nečekal a řekl do mikrofonu:„'Vysílejte do hlavního stanu Sluneční flotily: poplach pro třetí svazek těžkých křižníků, pro 18. 19. a 23. flotilu lehkých křižníků a poplach pro tři jednotky superobřích lodí. Cíl..."

Následovaly neúplné, souřadnice, které Člun 1-109 ještě stačil odvysílat.

Pak Bully dodal; „V tomto sektoru je pohřešován Administrátor. Podepsán Reginald Bull."

Pak Bully vydal patřičné rozkazy a odebral se do geografické pracovny, kde narazil na majora Lyona, který už sedel nad mapami. Společně s Bullym přišel i Mercant. Bully zapíchl tužku do mapy před Lyonem-

„Tady musíme Rhodana hledat. Napadá vás něco?"

„Napadají mě hned dvě věci, pane Bulle. Naše strukturální zaměřovače nenašly žádný skok. To se dříve stávalo, pokud ve vesmíru přešly do transice na různých místech zároveň dvě lodě. Při tomto jevu potom nebylo možné zaměřit slabší z obou transic.

To je jedna věc. Druhá spočívá v nouzovém hypersignálu člunu. Hyperspojový provoz nezná podobné poruchy. Poruchy, které by nám znemožňovaly přijetí zprávy. Existuje pouze jedno jediné vysvětlení pro zkomolené souřadnice: Antimutanti!"

„Tak v tom jsme bohužel zajedno,"' podmračeně konstatoval Bully. „A můj kruh na této mapě označuje prostor, kde musíme hledat Perryho Rhodana. Jenom jedno nechápu, Mercante. Proč šéf po opuštění Poutníka nepřešel ihned do transice?"

Mercant byl opatrný. „Možná, že ho po opuštění Poutníka někdo přepadl. Nic nevíme. Možností je hodně."

Major Lyon se neodvažoval vstupovat do rozhovoru. Pozorně naslouchal.

Bully zaúpěl. „Kdyby byl Perry takovej jako dřív, přesně bychom odhadli, co po opuštění Poutníka mohl udělat, ale teď...?"

„Takže vy jste ještě pořád přesvědčen, že Perryho změna psychického stavu vychází z psychovýslechu Antiů?"

„No a ne? Máte jiné vysvětlení? A to s tou smrtí Antie v obchodním středisku? Pořád mi to nejde z hlavy."

Mercant kývl. „Byla to vražda..."

Major Lyon zvedl hlavu. Konečně sebral odvahu a řekl:

„Myslím, Že se nyní musím ozvat. Chtěl bych odpřísáhnout, že Šéf není schopen vraždit! To bude nějaký omyl."

Mercant se zhluboka nadechl.

„Lyone, přál bych vám, abyste měl pravdu. Onen muž byl neozbrojen. Jeho poloha na zemi byla vzorovým příkladem

pro to. Že byl zastřelen ve chvíli, kdy se nebránil a nečekal to. Rhodanovo vysvětlení s tím těžítkem nemůže v žádném případě sedět. Jeho zranění na bradě bylo příliš drobné, než aby mohla krev ulpět na těžítku. Stopy krve zůstávají na úderných předmětech jenom při těžkých zraněních!"

• „Proč mi to všechno říkáte teprve teď, Mercante?" vyjel na něj Bully.

Mercant pokrčil rameny.

„To nevím, Bully."

„A já tomu nevěřím!" ozval se major Lyon. „Šéf by nikdy nikoho nezavraždil!"

^ ^ ^

Stáno Nolinov a Brazo Alkher slyšeli těžké kroky robotů. Tušili, co je čeká.

„Tak tohle je konec!" sarkasticky konstatoval Nolinov a odepnul si pásy. Brazo Alkher učinil totéž. Když vstoupil první bojový stroj, stáli oba neozbrojeni před pilotními křesly. Čtyři další roboti následovali.

„Jít s námi!" přikázal jeden z robotů. Přitom mířil Pozemšťanům na prsa. Eskortováni roboty potom oba muži opustili Člun. Když se Brazo cestou pokusil navázat se Stanem rozhovor, zavrčel kovový hlas: „Žádný hovor!"

Byli odvedeni na protivníkovu loď. Už na chodbě lodí otřásla exploze. Málem upadli. Robotí však byli naprogramováni pouze na jejich odvedení. Neprojevovali žádné city. Odvedli je do jakési kajuty, strčili je dovnitř a zabouchli za nimi dveře.

V tu chvíli se válcovitá loď podruhé zachvěla výbuchem. Za-vyly sirény.

„Gratuluji, bratříčku," spokojeně konstatoval Stáno Nolinov, „zasáhls tuhle loď pirátů přesně do míst, kde to nemá ráda." „Čistě náhodou, Stáno. Dostali to do pohonných agregátů!"

„Ty jednou umřeš na upřímnost, Brazo," konstatoval Stáno a rozhlížel se přitom po dobře vybavené kajutě.

„Nevidíš něco, čím bychom vypáčili dveře, bratříčku?"

„Ty se chceš pokusit utéct bez šéfa?" ostře se ho zeptal Brazo Alkher.

„Když to bude muset bejt, tak jo!" bez zaváhání odpověděl Stáno.

„Já s tím nesouhlasím. Stáno! Šéfovi tím nijak neposloužíme. Každá minuta, kterou tady zůstaneme, zlepšuje naše šance. Nezapomeň na nouzový signál!"

Brazo jen tak mimoděk sáhl na kliku dveří. Stiskl ji. Málem ho ranilo, když se dveře otevřely! Podíval se škvírou a spatřil záda dvou Antiů. Otočil se na Nolinova. Stáno na něj zamrkal. Pochopil, co má Alkher v úmyslu.

Tiše otevřel dveře. Skočil na kazatele vpravo, Nolinov si vzal na paškál toho druhého. Výkřiky antimutantů zanikly ve vytí sirén. Pak oba Antie stáhli do kajuty. Dveře zapadly a už o pět minut později leželi oba kazatelé Baalolu spoutáni a s roubíky v ústech v koupelně. Nolinov a Alkher si oblékli jejich šaty. Nebylo to zrovna nejlepší maskování, ale počítali s tím, že v panice, která zachvátila vybuchující loď, se to ztratí.

U Antiů našli i dva těžké paprskomety a to jim dodalo pocit relativní bezpečnosti.

„Hotovo?" zeptal se Brazo.

„Mužem jít na to, bratříčku!"

^ ^ ^

Thomas Cardif měl pocit, že ho opustilo štěstí, když se rozhlédl a spatřil fanatické tváře kazatelů. Ani vysoký kazatel Rhobal pro něj neměl přívětivý pohled.

Postavil se před Cardifa a ledově chladně řekl: „Jako Edmonda Hughera tě Baalol nechal vystudovat na Aralonu. Jako

Edmond Hugherjsi Baalolu sliboval věčnou věrnost. Baalolu vděčíš, že jsi zbaven hypnobloku, který tě ovládal osmapadesát let a který ti byl nasazen díky rozkazu tvého otce. I jako Thomas Cardifj si opakovaně přísahal příslušný vděk velkému Baalolu. S naší pomocí byl Rhodan vyřazen z boje, s naší pomocí ses Perrym Rhodanem stal ty. A teď se nám chceš odvděčit podvodem?

Oznámíme tvou skutečnou identitu, pokud nám nevydáš to, co jsi přivezl z neviditelné planety. Zradili bychom tě, kdyby se ti podařilo odletět s aktivátory buněk k Zemi! Vážné sis myslel, že nás budeš moci vydírat?"

Na Cardifa dopadaly tyto věty jako kladivo.

„Cardife, kde jsou buněčné aktivátory?"

Cardif v bezmocné zlosti chápal, že nemá cenu se bránit. Ale zároveň si uvědomoval, že těch dvacet vajíckovitých aktivátorů je uzavřeno v časovém poli, které otevře pouze on!

„Rhobale, jsou v mé kajutě na člunu!"

Jeho slova zněla klidně. Protáhl se a nevšímal si zbraní, které na něj mířily.

„Dojdi si pro ně, Rhobale," vyzval ho. „Vím, že vás aktivátory zase tak moc nezajímají. Co znamená věčný Život? Pro vás přece nic. Nebo snad ano? Cože? Kdo z vás nedostane aktivátor? Už jste mezi sebou losovali?"

Znal kazatele Baalolu lépe než kdokoli jiný.

Psychologicky je štval proti sobě. Stál tu tváří v tvář nejvlivnějším Antiům. Znal všechny. Žádný z nich nebyl skromný. Všichni toužili po moci.

„Cardife," varoval ho Rhobal. „Nepodaří se ti zasít mezi nás semeno sváru, stejně jako se ti nepodaří uniknout. Nezapomeň, že Perry Rhodan žije! A bude žít dlouho, aby sis stále mohl připomínat, že jsi jenom jeho synem!"

V Cardifových očích se zablesklo.

„Antiové! Vy nejste silnější než já! Plánujete ovládnutí Slu-

neční říše! Pokuste se o to! Beze mne to nedokážete!. Ještě nebylo povoleno dodatečných tři sta skokanských základen. Jak je chcete zbudovat beze mě?"

„Zabil jsi A-Thola, Cardife!" vyštěkl Rhobal.

Cardif se cynicky zasmál.

" „Tahle výčitka z tvých úst nezní příliš věrohodné. Takže o Čem budeme jednat dále?"

Rhobal se otočil na dva Antie-

„ Přineste aktivátory buněk!"

V tu chvíli se válcovitá loď zachvěla další explozí a Cardif se jen pousmál. Čekali na návrat obou sluhů Baalolu. Když se otevřely dveře, už si myslel, že se vracejí, ale místo toho přišli roboti a přiváděli Braza Alkhera a Stana Nolinova.

„Tihle dva Pozemšťané se nacházeli na cestě ke strojovně!" oznamoval robot.

Poručici marně Čekali na pohled svého šéfa. Muž, kterého považovali za Rhodana, je lhostejně přehlížel. Brazo si ještě všiml, že Anti, který stál před šéfem, tasil hypnozbraň a zmáčkl spoušť. Od té chvíle už pro oba poručíky Sluneční flotily existovala jenom hluboká hypnóza. Nevěděli, co se s nimi děje. Už necítili, že je roboti vzali do náruče a odnesli.

Sotva za nimi zapadly dveře, ozval se palubní komunikátor a kdosi hlásil, že oheň ve strojovně je pod kontrolou. Hlavní inženýr oznamoval: „Transice jsou sice ještě možné, ale nerad bych je doporučoval. Každé větší zatížení může způsobit katastrofu. Konec!"

Kazatelé rozčileně mluvili o své situaci. Na pár minut zapomněli na Thomase Cardifa, až je Rhobal musel upozornit, že se nemusejí obávat o život.

„Kdykoli můžeme jednoduše nasednout na Cardifův Člun a zmizet."

Spokojené přitakali a opět se věnovali Cardifovi.

Znovu se otevřely dveře. Vraceli se oba kazatelé. Mezi nimi

se vznášela bleděrudá koule z časového pole o průměru zhruba půl metru. Uvnitř bylo vidět dvacet vajíčkovitých těles.

Dvacet věčných životů!

„Otevři tu koulí, Cardife!" vyzval ho Rhobal.

Thomas Cardif se uvelebil v křesle.

„Proč bych to dělal? Proč ji neotevřeš ty, Rhobale?" ,

Cardif si nevšiml, že Rhobal nastavil svou hypnozbraň na nejmenší dávku a odpálil na něj vystřel.

„Cardife," přikázal pak znovu, „otevři kouli!"

A všichni překvapeně sledovali, jak Cardif říká: „Chci, aby ses otevřela!" , " :

Ale koule zůstávala zavřená.

„Rozříznout!" navrhoval jeden z kazatelů. Byl tak rozrušen, že sotva mohl mluvit.

Na energetickou kouli zamířil dezintegrátorem. Odpálil dávku, koule se zachvěla, ale zůstala nedotčena v prostoru.

Rhobal pokýval hlavou.

„Otevře ji pouze Pozemšťan."

„Vždyť se o to právě pokusil, Rhobale," namítl kdosi.

„Pokud je pod hypnosokem, není sebou samým," vysvětloval kazatel.

Thomas Cardif se mezitím probíral z krátké hypnózy a usmíval se. Rhobal se k němu znovu otočil.

„Otevři tu kouli, Pozemšťane, nebo tě k torna přinutím!"

„Velká slova a nic za nimi!" konstatoval Cardif. Vstal. Odsunul Antie stranou. Přistoupil ke kouli a sevřel ji v dlaních.

„Prohlédněte si buněčné aktivátory, které vám mohou darovat věčný život. Čeká na vás dvacet kousků. Ale nikdy je nedostanete, pokud já sám ze svobodné vůle nedám myšlenkový rozkaz, aby se koule otevřela! Jsou schovány za časem! Rozumíte? Jsou uzavřeny v časovém poli. To se nedá rozbít. Takže, Rhobale, ještě stále mi budeš vyhrožovat?"

Pustil kouli a ta se dál vznášela v místnosti.

Cardif se odloudal ke křeslu a ledabyle se v něm znovu uvelebil. „Rhobale, jsi ochoten se mnou vyjednávat, nebo si stále ještě myslíš, že mi budeš rozkazovat?" „Vyjednávat! Vyjednávat!" volali ostatní Antiové. Vtom se v palubním systému ozvalo hlášení: „Rhobale, letí k nám vesmírná loď Sluneční flotily." Dva tucty Antiů strnuly .leknutím. Thomas Cardif tušil, co se Stane. Přilétala IRONDUKE! Dobře věděl, že s jejím příletem se jeho situace zhorší! Antiové ho možná vydají Sluneční flotile jako zrádce! Zvedl hlavu. Rhobal stál před ním a triumfálně se šklebil. „Takže?" zeptal se Cardifa a ještě jednou zopakoval: „Tak co, Cardife?"

^^ ^

„Jsou to Antiové," konstatoval Reginald Bull nad přístroji, které zaznamenávaly předměty, které se nacházely v inkriminovaném prostoru. Jefe Claudrin poslouchal.

„Pane, za šest až sedm minut jsme u jejich lodi!" Pak se Jeté Claudrin věnoval svým povinnostem a přikázal do spojové centrály, aby informovala ostatní lodě Sluneční flotily. Vtom se od počítačů ozvalo: „Cizí kosmická loď přidává na rychlosti!"

Jefe Claudrin okamžitě reagoval. Také přidal. „Kdy budeme na dostřel, Claudrine?" zeptal se Bully. „Pane," ozvalo se od počítače. „Na dostřel budeme zhruba za tři sta třicet až tři sta čtyřicet vteřin, pokud doutníkovitá loď nezmizí dříve pomocí transice, protože velice intenzívně zrychluje!" Opět se do toho ozval Claudrinův hlas: „Spojová centrálo!

Vyzvěte cizí křižník, aby zastavil. Bude zkontrolován. Pohrozte mu zahájením palby!"

Napravo od Bullyho stál Mercant. Sluneční maršál se díval na monitory, ale také na svůj chronometr. Už uplynulo sto vteřin. .

Spojová centrála IRONDUKE vsak oznámila další informaci.

Všichni ve Velínu strnuli.

„Kosmická loď BAA-LO vyhrožuje, že zastřelí Perryho Rhodana, pokud nedáme pokoj .Je to ultimátum a jeho lhůta uplyne za sedmnáct vteřin."

Bully se zahleděl na reproduktor, jako by to byla živá bytost.

„Antiové nám nenechají ani dost času na rozmyšlenou! Spojová centrálo, tady Reginald Bull. Slibujeme, že nepřiletíme na dostřel. Prosíme o vyjednávání!"

Spojař okamžitě zareagoval. Claudrin snížil rychlost letu. 'Čekali.

Uplynulo sto vteřin.

A pak přišlo očekávané vysílání.

„Nabídka přijata. Jsou ochotni vyjednávat, ovšem Perry Rhodan zemře, pokud dojde k jakémukoli konfliktu. Podepsán Rhobal!"

„Rhobal!" zvolal Bully a otřel si pot z čela. Jméno tohoto muže nezapomene do konce života!

^ ^ ^

Nejvyšší kazatel Rhobal prokazoval, že si svůj titul zasloužil. Při akci s bojovu lodí Sluneční flotily jednal velice rychle a. rozvážně. Věděl, že jde o vteřiny. Už i v této části Galaxie se dobře vědělo, jak to vypadá, když lodě Sluneční flotily zaútočí.

Ještě předtím přikázal svým druhům, aby pomocí mentálních parasil zesílili ochranné Štíty BAA-LO.

Tohle se osvědčilo už při jejich útěku z Lepsa, protože takto posílený energetický ochranný štít křižníku nebyl k prolomení ani pomocí soustředěné palby energetických děl křižníku.

Jejich jediný a největší handicap představovala rozbitá strojovna.

Nejvyšší kazatel mlčky pohlížel na muže, který se kdysi jmenoval Edmond Hugher a téměř pět desítek let sloužil kazatelům Baalolu především tím, že vyvinul dokonalou drogu, které se nazývala liquitiv, pomocí níž se kazatelé chystali zmocnit celého vesmíru.

A nyní tu Anti a Cardif,- dlouholetí partneři,' stáli tváří v tvář jako nepřátelé: vyděrač a vydíraný!

„Svůj život máš ve svých rukou, Cardife!" poznamenal Rhobal.

•

„A co buněčné aktivátory? Ty nic neznamenají?" opáčil Cardif.

„Mohl bys mi vysvětlit, jakou cenu mají v této situaci?" řekl Rhobal a ukázal na monitor s Číhající IRONDUKE. „Rozhodni se, Cardife! Nejenom, že máš svůj život ve svých rukou, máš ve svých rukou i všechny naše životy. Ovšem dám ti k tomu právo teprve pak, až nám vydáš dvacet aktivátorů!"

Ozval se příjem. V reproduktoru bylo slyšet hlas Reginalda Bulla. Zatím byli spojeni jenom zvukem. Ale Rhobal byl připraven zapojit i videopřenos, aby na palubě IRONDUKE viděli, v jaké situaci se Rhodan nachází. Ale to by je jistě naplnilo nedůvěrou.

„Cardife, slyšel jsi, co tvůj zástupce a případný nástupce Reginald Bull právě požadoval. Chceme naše jednání dovést k rychlému konci. Takže, vydáš aktivátory? Pokud ne, my kazatelé Baalolu s tebou společně zahyneme! Pokud je vydáš, budeš se klidně smět vrátit. Pak také počítej s tím, že.opět do-

staneš žádost galaktických obchodníků na dalších tri sta základen. Pokud se budeš bránit a neschválíš ji, připravíme ti, bohužel, nějaké nepříjemnosti."

Vtom se ozval Bully. „Vesmírná lodi BAA-LO! Tady Reginald Bull, zástupce Prvního administrátora! Musím upozornit, že k nám přilétá silný svazek flotily. Při tak velkém počtu křižníků může dojít k nějakému nedorozumění. Abychom se vyhnuli tomuto momentu ohrožení, navrhuji okamžité zahájení jednání!

Očekávám potvrzení mého návrhu. Konec!"

„Otevírám!" hlesl Cardif.

„A pak nám nezapomeň ukázat, jak buněčné aktivátory nastavit na naše tělesné vlny!" připomenul Rhobal.

Thomas Cardif zatnul zuby. Posadil se. Koule se vznášela nad jeho klínem. Pak si krátce, ale intenzivně pomyslel: Otevři se!

Narudlá koule se neotevřela. Místo toho přestala existovat. Zmizela v nicotě a vydala dvacet vejcovitých těles, která spadla do Cardifova klína.

Nejvyšší kazatel si jich devatenáct vzal a schoval je do kapes. Dvacátou podal Cardifovi.

„Ukaž nám, jak je nastavit, Cardife!"

Rhobalův hlas zněl naprosto klidně.

V očích Thomase Cardifa svítila nenávist. Pak ale Rhodanův syn ukázal, jak je to prosté. Rhobal mu sebral i dvacátý aktivátor a strčil jej do kapsy.

„Zavolej si IRONDUKE, Cardife, a ohlas svůj příchod. Ale nezapomeň tam přikázat, aby nás nechali odletět."

Thomas Cardif mu ukázal záda, přistoupil před vysílačku, zapnul spojení a počkal, až se objeví obraz. Spatřil tvář Reginalda Bulla. „Vracím se s člunem na palubu IRONDUKE, Bully. Vydej |

přilétajícím svazkům flotily rozkaz, aby nebránily lodi Antiů v dalším letu. Konec!"

Při řeči se bezděčně dotkl pravicí hrudníku v místech, kde pod prsty pocítil vajíčkovité těleso - zázrak z nadřazeného světa, který z něj činil nesmrtelného!

A právě na své nesmrtelnosti budoval během těchto vteřin svůj další plán, který měl zlomit moc Antiů, eliminovat existenci Perryho Rhodana a zbavit moci namyšleného imperátora Gonozala Vlil.

On, Thomas Cardif, byl Pozemšťanem i Arkonidanem, a chtěl se stát vládcem obou říší.

^ -*- ^

Řítil.se na palubě svého člunu k IRONDUKE. Letěl s nejvyšším zrychlením. Byl v neustálém spojení s velínem IRONDUKE. Právě minul hranici, která představovala dostřel z paluby BAA-LO.

A hned křikl do mikrofonu; „Zaútočit proti doutníkovité lodi! Poplach pro všechny přilétající svazky flotily. Totálně zničit křižník Antiů!"

Jefe Claudrin okamžitě zareagoval. Cardif už v duchu triumfoval, když viděl, jak osmisetmetrová kulovitá loď IRONDUKE zrychluje.

Thomas Cardif se spokojeně díval, jak zahajuje palbu ze všech děl proti BAA-LO.

Tak zmizí všechny stopy jeho zrady...

Ale doutníkovitá loď přece jenom vstoupila do transice! Cardif zíral na hmotový zaměřovač. Marně pátral po nějakých hodnotách.

V tu chvíli pochopil, co se stálo. Antiové zmizeli v hyper-prostoru s pomocí svých mentálních sil, aniž by zanechali stopu.

O půl hodiny později vlétl Člun 1-109 do hangáru na palubě IRONDUKE.

„Pěny!" řekl s úlevou Bully.

„Zaplaťbůh, že jste zpátky mezi námi, pane!" poznamenal Allan D. Mercant.

I Jefe Claudrin a další kolegové mu blahopřáli. Když o něco později Reginald Bull řekl: „Nolinov a Alkher odešli na své stanice. Pěny?" nic zvláštního si přitom nemyslel.

Cardif-Rhodan však už na tuto otázku čekal. „Ne," řekl a zavrtěl přitom hlavou. „Poručici se mnou nepřišli. Obávám se, že jsou mrtví!"

„Perry, ty se obáváš, že jsou mrtví? Ty to nevíš přesně?" vykoktal Bully. „Perry, asi jsem špatné slyšel! Perry, pro všechno na světě, nač jsi myslel, když jsi vydal rozkaz ke zničení doutníkovité lodi?"

Muži ve velínu zadržovali dech.

Všichni se dívali na Rhodana.

Ale byl to pořád ten jejich Rhodan?

Ještě nikdy se nestalo, aby šéf vystavil některého ze svých mužů nebezpečí, nebo že by dokonce vydal rozkaz k palbě proti jiné lodi, na které by byl byť jenom jediný Pozemšťan!

„Perry!" zvolal zoufale Bully, ale Cardif-Rhodan mu skočil do řeči: „Myslíš si, že nelituji smrti těch dvou mužů? Viděl jsem, že je odnášejí roboti. Vypadali jako mrtví. Bohužel mi Antiové o Nolinovi a Alkherovi nic neřekli. To jsem ti měl rovnou říct: poručici jsou mrtví? Bylo by to tak lepší?"

„Perry, dřívější takhle nejednal ani nepřemýšlel!" řekl otřeseně Bully. „Nerozumím ti. Ano, akce na Plutu je mi už jasná. Banavol té informoval, že na skokanský základně je nějakej Anti, ale nechápu, proč ses sám osobně přesvědčoval, zda tato informace souhlasí. Nač máme Sluneční rozvědku?"

Cardif-Rhodan ho přerušil.

„Sluneční rozvědka teď může ukázat, zač stojí!" řekl a obrátil se k Mercantoví.

„Co zase znamená tohle?" vypěnil Bully.

„Co to znamená, Bully?" zeptal se Cardif-Rhodan kousavě. „To se hned dozvíš. Jistě pro vás bude zajímavé, proč mne Antiové přepadli a odkud věděli o mém letu k Poutníku. Teď ti poradím, aby ses ovládal, až vyslovím své podezření. Stáno Nolinov, Brazo Alkher anebo oba dva museli informovat Antie o mém letu na Poutníka! Jiná možnost není, protože Antiové mi dali jasně najevo, že číhali na náš člun."

Za zády Cardifa-Rhodana si kdosi odkašlal. Jefe Claudrin.

„Pane...," poznamenal, ale Cardif-Rhodan ho nenechal domluvit.

„Na nic jsem se vás neptal, Claudrine!" vykřikl. „Mercante,,požaduji od vás, aby vaše rozvědka co nejrychleji zjistila, kde BAA-LO přistála, kam se Antiové odebrali a jestli Alkher a Nolinov skutečně zemřeli, nebo zda ještě žijí! Chci mít na tyto otázky uspokojivou odpověď nejpozději během týdne!"

Mercant se tvářil bezvýrazně. Bullyho mnohoznačný pohled ignoroval. Sluneční maršál si nemohl vzpomenout, jestli od šéfa vůbec kdy dostal nějaký takový rozkaz, a už vůbec si nevzpomínal, že by Perry Rhodan někdy zpochybňoval umění a sílu Sluneční rozvědky.

„Pane," naprosto klidně namítl Mercant, „požadujete po roz-vědce téměř nemožné..."

Cardif-Rhodan mávl rukou.

„Nemožné nemožné, Mercante! V tomto případě mne to nezajímá. Víte, oč jde? Víte vůbec, co díky zrádné pomoci důstojníků Sluneční flotily padlo Antiům do rukou? A víte, proč mě vůbec Antiové pustili?

Získali dvacet aktivátorů buněk! Dvacet buněčných aktivátorů typu, jaký měl dosud pouze Allan!" Tahle zpráva zavřela ústa dokonce i Allanu D. Mercantovi.

Bully zoufale zalapal po dechu.

A Cardif-Rhodan stál mezi nimi a do toho ticha se zeptal: „Už je teď jasné, proč jsem vydal rozkaz k palbě?"

Jeho zákeřný šachový tah, ve kterém obvinil oba nevinné důstojníky ze zrady, přinášel ovoce.

Přítomni ve velínu ho začínali chápat^Pouze Jefe Claudrin se ještě bránil: „Pane, promiňte, ale nedokážu uvěřit, že Alkher nebo Nolinov, nebo snad dokonce oba, zradili! Kdybych tomu měl uvěřit, ztratil bych víru ve všechny lidi. Pane, pokud oni zradili, pak jsem zrádcem,! já!"

Cardif-Rhodan ho nechal vymluvit. Pak přistoupil a položil mu ruku na rameno. To bylo skutečné Rhodanovo gesto.

„Claudrine," zeptal se,,,můžete mi tedy vysvětlit, odkud by Antiové věděli o mém letu na Poutníka? A ještě něco: jak mohli vědět o aktivátorech buněk, které jsem tam vyzvedl?"

Velitel IRONDUKE pohlédl Šéfovi do očí. Pak zavrtěl hlavou.

„Pane, je mi líto, ale nevěřím, že ti dva zradili. Muselo se stát něco jiného. Něco, co nikdo z nás neví. Třeba nám na to dá Sluneční rozvědka odpověď."

Cardif-Rhodan se nedostal k další řeči. Zezadu z velínu se totiž ozval Mercant:

„Cladurine, to vám přísahám. Tenhle případ Sluneční rozvědka vyřeší, jako Že se Allan D. Mercant jmenuju..."